

ABC

PISMO CODZIENNE

INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIM

NASZE ABC

Czy jesteśmy ślepi?

Czy jesteśmy ślepi i głusi?

Czy nie słyszymy z jak oszałamiającą szybkością wzmagają się na całym świecie tempo wysiłków, zmierzających do uzdrowienia podstaw życia publicznego? Czy nie widzimy zdumiewających postępów wielkiej mobilizacji sił i środków, jaką poszczególne narody przeprowadzają u siebie do walki o lepsze jutro?

Czy już naprawdę jest w nas tak mało sił, że musimy ograniczyć się do smutnej ideologii „przetrwania” i biernego oczekiwania na „lepsze czasy”?

Nasycone 10 procent nie pragnie nic innego nad petryfikację stanu obecnego, pozostałe 90 tkwi w morzu apatii i zniechęcenia.

A tymczasem świat przeżywa takie czasy, w których dnie stają się epokami.

W jednym tygodniu trzy wielkie rewolucje: Włochy tworzą podstawy ustroju korporacyjnego, Niemcy w swej „konstytucji społecznej” formują nowe pojęcie pracy i pracownika, Ameryka dokonuje przewrotu w zakresie swej gospodarki finansowej, zagarniając wszystko złoto na własność państwa.

Jaka jest wspólna cecha tych, zdawałoby się tak odrębnych i różnych od siebie aktów?

Wspólną cechą tych wielkich przemian jest przede wszystkim jedno: dążenie do mobilizacji i aktywizacji najszerzych mas dla podolania olbrzymim trudnościom i zadaniom, stojącym przed poszczególnymi narodami. Krótko można ten proces określić jako **uspolecanianie polityki i gospodarki**.

Nie chodzi nam w tej chwili o ocenę słuszności lub niesłuszności tych albo innych zarządzeń niemieckich, włoskich czy amerykańskich. Istota rzeczy tkwi w zasadniczym ustosunkowaniu się do zagadnienia ustrojowego.

W Polsce zagadnienie to ma wciąż charakter architektoniczny - polityczny. Ludziom zdaje się, że najważniejszą rzeczą jest znalezienie sztywnych form dla utrwalenia posiadanej władzy i że cel ten da się osiągnąć za pomocą środków politycznych, czyli skrupowania społeczeństwa rygorami ostrego prawa.

Na świecie zagadnienie ustrojowe staje się coraz bardziej sprawą energetyczną - społeczną. Zadaniem ustroju nie jest tworzenie sztywnych form władzy, ale zbieranie i przetwarzanie dla określonych celów możliwie największych ilości energii politycznej, społecznej i gospodarczej.

Za pomocą czołgów, karabinów i ostrych dekrétów można nakazać posłuch całemu społeczeństwu, ale środkami temi nie wywoła się entuzjazmu pracy i współpracy; można zabić poczucie godności ludzkiej i przemienić społeczeństwo w gromadę posłusznych niewolników, ale nie wychowa się świadomych swych obowiązków obywateli.

Rozumieją to już dzisiaj niemal wszystkie dyktatury i dlatego, usuwając na bok względy polityczne i osobiste, stają „frontem do człowieka”. Droga uspołecznienia polityki i gospodarki **idzie** do mobilizacji i aktywizacji najszerzych mas. Nie sto-

Cztery fundusze — jeden cel
Co się stało z 10 milionami?

Sajmowa Komisja Budżetowa obradowała dzisiaj nad działem budżetu, obejmującym fundusze, należące do Ministerstwa Skarbu. Są to: Państwowy Fundusz Kredytowy, t. zw. F, którego wysokość wynosiła 198.570.623 zł. Po dzień 10 listopada ub. r. udzielono z tej sumy przedsiębiorstw państwowym przeszło 161 milionów zł., w tem Mościcem 59.600.000 zł., 36 milionów zł. ulokowano w papierach procentowych rolniczych.

Państwowy Fundusz Gospodarczy został utworzony na podstawie t. zw. pożyczki dillonowskiej. Znaczną część tego Funduszu stanowi część składowa Funduszu Budowlanego. Fundusz Budowlany składa się z wpływów Państwowego Funduszu Gospodarczego i 4-proc. pożyczki inwestycyjnej. Funduszem tym administruje Bank Gospodarstwa Krajowego.

Fundusz Rozbudowy Miasta składa się z wpływów podatku od lokali, podatków od placów budowlanych i spłaty pożyczek, udzielonych z Funduszu skarbowych przed rokiem 1925. Jest wreszcie specjalny rachunek terenowy rozbudowy miast. Jego podział finansowy stanowią wpływy ze sprzedaży i dzierżawy terenów państwowych. Z tego Funduszu udzielane są pożyczki gminom miejskim na przygotowanie terenów budowlanych oraz na wydatki, związane z parochiemi.

W dyskusji nad temi budżetami przemawiał jedynie poseł Rymar z Klubu Narodowego, który twierdził, że istnienie aż czterech funduszy, służących właściwie jednemu i temu samemu celowi, t. j. budowie mieszkań, wprowadza tylko zamieszanie. Fundusz Gospodarczy jest właściwie nieczynny. Fundusz Terenowy nie ma pieniędzy. Fundusz Rozbudowy Miast ma tych miast za dużo, a niektóre zamierzają korzystać z zasiłków z Funduszu Pracy. Dlatego należałoby: 1) połączyć te cztery fundusze, 2) poddać rewizji podatek od lokali. Podatek ten, przeznaczony na budowę mieszkań, stał się niepotrzebny, wskutek obniżenia oprocentowania kredytów budowlanych, zarówno krótko, jak i długoterminowych. Fundusz Rozbudowy Miast na w tej chwili 11 milionów zł. w gotówce w centralnej kasie państwowej, prócz pewnych sum w Banku Gospodarstwa Krajowego. Ściąganie zatem wysokiego podatku od lokali w tak ciężkiej dla ludności chwili nie powinno mieć miejsca. Fundusz F z chwilą, gdy cztery piąte swych zasiłków oddał przedsiębiorstwom państwowym, które, rzecz prosta, użyły tych pieniędzy na inwestycje i pożyczek tych nie zwróci, a nawet, jak Mościce, Żegluga Polska itd., procentów nie płaci, stracił rację bytu. Należy tedy skreślić z tego Funduszu całkowicie zamrożone pożyczki, udzielone przedsiębiorstwom państwowym.

Przy zamianie towarzystwa „Żegluga Polska” na towarzystwo akcyjne, określono z bilansu Żeglugi

procent posłusznych poddanych, lecz 100 procent świadomych pracowników idei—oto hasło należne.

U nas jest inaczej. Ślepi i głusi czekamy z założeniami rękoma lepszych czasów, a 10 procent nasyconych ma tylko jedną troskę: utrwalić posiadaną władzę

S.S.

10 milionów, pożyczonych z Funduszu F. Kto za te 10 milionów odpowiada?

Przedstawiciel Ministerstwa Skarbu przyznał posłowi Rymarowi rację co do konieczności reformy funduszu F. Udowodnił natomiast celowość istnienia czterech funduszy

Patrz strona 3-cia!

W numerze dzisiejszym podajemy szczegółową
tabelę opłat ubezpieczeniowych
według nowej ustawyNiema nauki religii
w Gimnazjum polskim w Białej

Jeszcze w sierpniu r. ub. Minister Oświaty zwołał, bez porozumienia z Kurją Metropolitalną w Krakowie, prefekta gimnazjum w Białej, ks. Męczyński, i przeniósł go w stan nieczynny. Kurja Metropolitalna nie przeznaczyła nowego katechety. Nie pomogły delegacje rodziców do kuratora w Krakowie i do

Aresztowania na Białorusi
Sowiety tępią „Białoruską Hromadę”

Działacze mniejszościowi otrzymali drogą okólną sensacyjną wiadomość o wielkich aresztowaniach, przeprowadzonych na terenie Białorusi sowieckiej wśród polityków rozniewianych w swoim czasie na terenie Polski „Hromady Białoruskiej”. Aresztowani zostali b. posłowie na Sejm polski: Rak Michałowski, Miotła, Dworzecznik i Hawryluk, oraz b. sekretarz partii białoruskiej,

Gusewicz. Jak wiadomo, część spośród tych osób była sądzona przez sądy polskie za działalność antypaństwową i następnie uległa wymianię z Sowietai w końcu roku ubiegłego. Aresztowanym działaczom białoruskim zarzucają władze sowieckie prowadzenie nacjonalistycznej propagandy pośród ludności białoruskiej, mającej na celu oderwanie ludności białoruskiej od Związku Sowieckiego.

Stawiski nie strzelał do siebie

Ciekawa opinia mistrza w strzelaniu podana przez „Liberté”

PARYŻ 16.1. „Liberté” zamieszcza sensacyjne oświadczenie pewnego mistrza w strzelaniu z rewolweru, którego treść jest wprost sensacyjna i może spowodować radykalny zwrot w śledztwie, prowadzonym równoległe przez szereg instytucji i władz w sprawie Stawiskiego.

Ów mistrz w strzelaniu oświadcza m. in., że powszechnie używany rewolwer kieszonkowy, kalibru 6-35, ma tę własność, że jego kula po wystrzeleniu przenika do głębokości 3 — 7 centymetrów, zależnie od twardości materiału, z którego sporządzony jest cel. Jeśli strzał oddany jest przy bezpośrednim zetknięciu lufy z celem, wówczas konajmniej w pięciu wypadkach na dzie sięć następuje rozsadzenie lufy.

Ta okoliczność wymaga więc, aże-

Czy kapitały amerykańskie wrócą do St. Zjednoczonych?
Dolar znów zwyżkuje
Frank francuski spada

WARSZAWA, 17. 1. (PAT.).— W dniu 17 stycznia r. b. wystąpiła lekka zwyżka dolara i funta, oraz lekkie osłabienie kursu franka szwajcarskiego.

Zatrzymanie się spadku dolara tłumaczyć można następującymi względami:

1) z chwilą urzędowej zapobiegłości ograniczenia wahań dolara do stosunkowo szczupłych granic, waluta amerykańska z natury rzeczy wzbudzać zaczyna większe zaufanie, niż dotychczas. W dalszym ciągu mogłoby to wywołać powrót kapitałów amerykańskich, które w swoim czasie uciekły ze Stanów Zjednoczonych. Powrót ten przez swój wpływ na bilans płatniczy będzie oczywiście działał w kierunku zwyżki dolara;

2) z zaprzestaniem zakupów złota przez R. F. C. znika dotychczasowa interwencja w kierunku znizki, wprawdzie mało skuteczna, ale zawsze wywierająca pewien wpływ na rynek.

W przeciwnym kierunku — znizki dolara mogą działać narazie (aż do chwili rozpoczęcia interwencji przez fundusz walutowy) czynniki psychiczne, oparte na urzędowym oświadczeniu Roosevelta o tem, że uważa 60 procent dawnej wartości dolara za najwyższą gospodarczo uzasadnioną granicę stabilizacji dolara.

Wahania funta odzwierciedlają do pewnego stopnia wahania dolara. Co się tyczy franka francuskiego, spadek jego tłumaczyć jest obawą odpływu z Francji kapitałów amerykańskich z chwilą względnego ustabilizowania się dolara. Obawy te uważa należy raczej za mało uzasadnione, gdyż odpływ ten nie powinien przybrać większych rozmiarów.

Wahania trzech wyżej wymie-

nionych walut charakteryzują następujące kursy, notowane dziś na giełdach europejskich:

Na giełdzie paryskiej kurs dewizy nowojorskiej wyniósł dziś przy otwarciu 15.90 wobec 15.66 wczoraj, przy zamknięciu, kurs dewizy londyńskiej wzrósł z 80.45 do 80.60.

W Zurichu notowano Nowy Jork wczoraj 3.18, dziś 3.23 i pół; kurs Londynu wzrósł z 16.33 do 16.37, kurs Paryża spadł z 20.32 do 20.26 i jednej czwartej.

W Londynie notowano za 1 ft. 5.05 i jedna czwarta dolarów (wczorajsze zamknięcie 5.11). Paryż przy otwarciu notowany był 80.90 (wczorajsze zamknięcie 80.59), lecz potem poważnie osłabł.

Giełda warszawska notuje dziś kabel na Nowy Jork 5.51 wobec 5.47 wczoraj, kurs czeku 5.48. Londyn wzrósł z 28.08 wczoraj do 28.12, natomiast Paryż spadł z 34.92 do 34.89.

Czy legalne?

WASZYNGTON, 17. 1. (PAT.). Komisja Bankowa Senatu zajmowała się projektem ustawy monetarnej, przyczem postanowiono prosić prokuratora generalnego, Cunningsa o wyrażenie opinii na piśmie w sprawie legalności zajęcia złota w bankach federalnych. Trzech senatorów demokratycznych wypowiedziało pogląd, że zajęcie przez państwo złota stanowi czyn niekonstytucyjny, mający charakter konfiskaty.

Zbędne pośrednictwo
Holendrzy sprzedają szyny polskie łożwice

Przed kilkoma dniami doniosła prasa za źródłami oficjalnymi, że rząd łotewski zamierza zakupić w Polsce większy transport materiałów kolejowych. Obecnie okazuje się, że sprzedaż tę uskuteczniła holenderska firma „Hokke”, przyczem szyny te mają pochodzić z wyrobów metalurgicznych, zakupionych w swoim czasie przez Holandję w drodze kompensaty.

Holenderska firma „Hokke” złożyła rządowi łotewskiemu ofertę na dostawę 15.000 ton szyn pochodzenia polskiego. Nasuwa się wobec powyższego pytanie, poco jest w tej transakcji potrzebne pośrednictwo holenderskie, skoro niewątpliwie Ło-

twa mogłaby bezpośrednio nabywać wszystkie artykuły metalurgiczne w Polsce i to po znacznie niższych cenach.

Komisja
Reform Rolnych

Sejmowa Komisja Reform Rolnych rozpatrywała dziś projekt noweli do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozgraniczeniu gruntów w związku z przebudową ustroju rolnego. Nowela ta nadaje ożrocznictwu władz ziemskich moc wyroków sądowych.

Dziś na giełdzie
zbożowej

Na dzisiejszym zebraniu giełdy zbożowej - towarowej w Warszawie ogólny obrót wynosi 2.024 ton, w tem żyta 1.316 ton. Notowano za 100 kg. parytet wagon Warszawa w handlu hurtowym, ładunkach wagonowych: żyto jednolite 14.25 — 14.75, pszenica jednolita 20.5 — 21, pszenica zbierana 20 — 20.50, owies jednolity 12.25 — 12.75, owies zbierany 11.50 — 12, jęczmień kaszany 13.25 — 13.50, jęczmień browarny 15 — 15.50, groch polny z workiem 21 — 23, groch „Victoria” z workiem 25 — 30, rzepak 14.25 — 14.75, rzepak zimowy 42 — 44, rzepak słonecznikowy 18 — 18.50, rzepak zimowy 42 — 45, rzepak letni 44 — 47, siemię lniane białe 90 proc. z workiem 38 — 39, mak niebieski z workiem 50 — 55, mąka żytnia I gat. 55 proc. 24 — 25, mąka żytnia pył. I gat. 65 proc. 23 — 24, mąka pszenna gat. I-szy „Lukusowa” 35 — 40, mąka pszenna gat. I-szy 65 proc. 30 — 35, mąka pszenna gat. II-gi po „Lukusowej” 25 — 30, mąka pszenna gat. III-ci „poślednia” 17 — 23, mąka żytnia pyłkowa gat. I-szy 65-65 proc. 24 — 26, mąka żytnia siatkowa i razowa 18 — 20, otręby pszenne szale z przemiału standardowego 11.50 — 12, otręby pszenne średnie 10.50 — 11, otręby żytnie szale z przemiału standardowego 8 — 8.50, otręby żytnie 8.50 — 9, kuchenki lniane 17.50 — 18, kuchenki rzepakowe 17.25 — 17.75, kuchenki słonecznikowe 18.25 — 18.75, koniczyzna biała surowa 70 — 90, koniczyzna biała bez kaniłki 90 — 110, śruta sojowa 45 proc. z workiem 22 — 22.50, ziemiaki jadalne 4 — 4.25, ziemiaki fabryczne 3.75 — 4, wyka 13.50 — 14.50, peluska 13.50 — 14.

Uspokojenie spokojne

THIEME GRÜLICH i SCIGALSKI
Kantor wmiary i Kolektora Loterii
Państwowej Warszawa, Krakowskie
Przedmieście 9, telefon 295-18

OGŁOSZENIE

Ubezpieczalnia Społeczna w Warszawie podaje do wiadomości Pp. Pracodawców, zatrudniających powyżej 3-ech pracowników (od 4 wzwyż), że od dnia 17 b. m. są wydawane za opłatą w Biurze Zgłoszeń przy ulicy Polnej 30 druki do obliczania składek za wszystkie rodzaje ubezpieczeń społecznych i potrąceń części składek, przypadających od pracowników umysłowych i fizycznych.

Biuro Zgłoszeń czynne od 8 r. do 19-ej. Telef. 9.78-30.

Mydło Bebe-Sofmana-idealne dla dzieci i dorosłych

Ustawa o pracy narodowej

Kierownik, mężowie zaufania, powiernik, sąd honorowy

BERLIN, 17.1. — Wczoraj uka-
zało się urzędowe streszczenie u-
chwalonej przez rząd Rzeszy u-
stawy „O uregulowaniu pracy na
rodowej”.

Nowa ustawa jest wprowadze-
niem zasad programu hitlerow-
skiego w życiu gospodarczym.
Pierwszym etapem reform gospo-
darczych w dziedzinie prawa
pracy było wprowadzenie do in-
stytucji t. zw. powierników pracy,
pełniących funkcje niejako
rządowych arbitrów w sprawach
gospodarczych. Nowa ustawa zno-
si 11 ustaw o pracy, dotąd na te-
renie Rzeszy obowiązujących.

Sklada się ona z siedmiu dzia-
łów, a mianowicie: o kierowni-
ctwie przedsiębiorstwa i radzie
mężów zaufania, o powiernikach
pracy, o regulowaniu przedsię-
biorstw w przepisach taryfowych
o socjalnych sądach honorowych,
o wydalaniu pracowników, o pra-
cy w służbie politycznej, oraz
przepisów przechodnich i końco-
wych.

Nowe prawo opiera się na
trzech założeniach ideologicz-
nych: na odpowiedzialności wła-
ściciela przedsiębiorstwa wobec
narodu za sposób prowadzenia
przedsiębiorstwa, na ścisłym zwi-
ązku

z pracownikami z warsztatem
pracy i na podniesieniu honoru
zawodowego.

Podstawową jednostką gospo-
darczą ma być przedsiębiorstwo.
Jego odpowiedzialnym kierowni-
kiem jest przedsiębiorca, który
ma przydzieloną sobie radę mę-
żów zaufania, będącą ciałem do-
radczym w sprawach społeczno-
politycznych. Warunki pracy re-
gułuje przedsiębiorca, po wysłu-
chaniu opinii rady mężów zaufa-
nia, osobnym regulaminem. Od
decyzji przedsiębiorcy większość
rady może odwołać się do powie-
rnika pracy, który jest przedsta-
wicielem rządu w zakresie polityki
socjalnej na terenie swojego okrę-
gu. Powiernik rozstrzyga zatargi
na tle stosowania regulaminu,
mając przytem pełne prawa sądu
pracy. Również kwestje, związane
z zamykaniem przedsiębiorstw
lub masowymi redukcjami, i kon-
trolą poziomu płac, należą do po-
wiernika, który ponadto w wy-
padkach wyjątkowych może sam
ogłaszać przepisy o taryfie płac.

Sąd honorowy rozstrzyga na
terenie swego okręgu wszelkie
sprawy, dotyczące naruszenia
przez członków przedsiębiorstwa
honoru zawodowego. Jako instan-
cja odwoławcza od sądów honoro-
wych, powołany zostaje główny
trybunał honorowy Rzeszy.

przez policje.

Przed Sądem Przysięgłych w
Lwowie stanęła grupa członków
bojówki OUN, oskarżona o przynależ-
ność do organizacji wyrotowej i
kolportaż nielegalnej bibuły. Sąd
skazał czterech spośród oskarżonych
na kary więzienia od dwu do czterech
lat. Jednego zaś uwolnił.

Walka O.U.N. z komunistami

Skazanie 4 wyrotowców

W ostatnich dniach w Bolechowie,
pow. drohobyjskiego, doszło do zabu-
rzeń, wywołanych przez młodych na-
jonalistów ukraińskich, którzy na-
padli na lokal miejscowych komu-
nistów. W czasie bójki obie strony
oddawały szereg strzałów rewolwe-
rowych. W wyniku strzelaniny, został
raniony jeden nacjonalista ukraiński.
Cztery osoby zostały aresztowane

Komisarze rządowi

Wedle informacji, krążących w
kółach sanacji lwowskiej, prezydent
komisarzy Lwowa, p. Wacław
Drojanowski, ustępuje ze swego sta-
nowiska i wycofuje się z życia spo-
łeczności i politycznej. Podobno p.
Drojanowski jest ciężko chory. Kto
zostanie jego następcą, niewiadomo.

Jak się okazuje, na ewentualne
stanowisko komisarza w Magistracie
warszawskim poza p. Dziadoszem, o

Konflikt między cechem piekarzy i sprzedawcami

Zatarg między Cechem Piekarzy
m. st. Warszawy i Kołem Kupców
Spożywczo-kolonijalnych na tle zwrotu
nieopłaconego pieczywa wkro-
czył w nową fazę. Cech piekarzy
otrzymał nowy okólnik Koła, który
różni się od poprzedniego, grożącego
bojkotem tym piekarniom, które
nie będą przyjmowały zwrotu pie-
czywa. W nowym okólniku zarząd
Koła swarcia się z apelem do swych
członków, aby zamówienia na pie-
czywo czynili b. ogólnie, nie nara-
żając właścicieli piekarni na straty
oraz aby zredukowali liczbę dostaw-
ców pieczywa, co w pewnym stop-
niu unormowałoby dostawę i sprze-
daz pieczywa.

W ten sposób groźny konflikt
przybiera łagodniejsze formy.

Smiertelne zatrucie gazem

Przy ul. Wilczej 43, właściciel mie-
szkania Józef Niedbał, cisla, wstaw-
szy rano, poczuł w przedpokoju silną
woń gazu świetlnego. Gdy wszedł do
kuchni ujrzał leżącą bez ruchu służącą,
zoletnią, Walerję Głonkównę.

Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć
wskutek zatrucia gazem, który wydzie-
lał się z kucharki. Denatka pozostawi-
ła za listy, jeden do narzeczonego, drugi
zaś do swej pani. Treść drugiego listu:
„Pani Niedbałowa ręki do tego nie do-
łożyła”.

Dochożenie prowadzi policja 11-go
komisariatu.

REPREZENTACYJNY FILM AUSTRIACKI W POLSCE

Od kilku dni dużo się mówi i pisze
o wprowadzeniu filmów austriackich
na ekrany polskie. Na mocy specjal-
nej umowy, pierwszy reprezentacyjny
film Austrii „Przygoda na Lido”
ujrzy Warszawa już dziś na ekranie
kina „Atlantyk”.

O filmie tym dochodzą nas jaknaj-
pochlebniejsze wści. Naczelne role
grają: urocza, płatkowa blondynka,
dziecko Wiednia — Nora Gregor, za-
żywający światowej sławy znakom-
ity artysta Alfred Pöckel i fenomen-
alny komik Sachelli. Doskonały sce-
nariusz, reżyseria na wyższych tech-
nikach, ilustracja muzyczna, oparta na
piewnych walczykach wiedeńskich
i pełnych sentymentu piosenkach
włoskich — oto wajory, z którymi pierw-
szy reprezentacyjny film austriacki
staje do współzawodnictwa z poten-
talami międzynarodowej produkcji
filmowej. (N.).

2 miliardy kredytów dla farmerów

WASZINGTON 17.1. (PAT.). Izba
reprezentantów przyjęła projekt u-
stawy o kredytach dla farmerów.
Projekt przewiduje emisję bonów na
sumę dwu miliardów dolarów, które
przeznaczone będą na pożyczki
hipoteczne. Projekt ten odesłany zo-
stał do Senatu.

Niemcy nie wezmą udziału w obradach nad sprawą Saary

PARYŻ 16.1. W związku z pro-
pozycjami, by Niemcy wzięły udział
w rozpatrywaniu sprawy zagłębia
Saary, dzienniki paryskie podkro-
ślają, że inicjatywa francuska była
przez Ligę Narodów przyjęta bar-
dzo przychylnie. Uczyniono wszyst-
ko, aby dać Niemcom możność wy-
kazania dobrej woli.

Niemiecka odpowiedź

BERLIN 16.1. Ogłoszono tu nastę-
pujący komunikat urzędowy:
Rada Ligi Narodów zwróciła się
do Niemiec, aby zechciały wziąć u-
dział podczas rozpatrywania spra-
wy zagłębia Saary. Niemcy wystą-
piły nie pociągając Ligi Narodów,
aby zjawić się tam ponownie przy pierw-
szej sposobności. Zadanie, jakie Li-
ga Narodów ma teraz do załatwie-
nia w sprawie Saary, jest bardzo
proste. Zorganizowanie tajnego gło-
sowania nie jest rzeczą trudną. Jed-
nak sprowadzenie teraz do zagłębia
Saary milicji byłoby niewłaściwe.
Nie było tam nigdy poważniejszych
zaburzeń, a jeśli są do zanotowania
dwie ofiary śmiertelne, to tylko po
stronie narodowych socjalistów.

Komentarze prasy niemieckiej

BERLIN 17.1. (PAT.). Prasa nie-
miecka, donosząc o wystaniu odpo-
wiedzi rządu Rzeszy na zaproszenie
Rady Ligi Narodów, sądzi, że nota
zawiera odmowę na wezwanie Mas-
sigli.

Według informacji „Der Tag”,
rząd Rzeszy motywuje swe stanowi-
sko tem, iż Niemcy nie mogą dla te-
go jednego wypadku zmieniać zasad-

niczej decyzji w sprawie stosunku
do Ligi Narodów.

„Germania” wskazuje, że już sam
fakt opublikowania w prasie pary-
skiej planu francuskiego wobec Sa-
ary równocześnie z wysłaniem
przez Radę zaproszenia do Niemiec,
zmniejszała rządowi Rzeszy po-
wrót do Genewy.

Pozatem jednak udział Niemiec w
obradach genewskich byłby części-
owo bezcelowy, gdyż dla uchwały Ra-
dy Ligi w sprawie zagłębia Saary
nie jest wymagana zgoda wszyst-
kich jej członków. Zjawienie się
przedstawicieli Niemiec w Genewie
Francja uważałaby za dowód, iż
rząd niemiecki gotów jest portrak-
tować na temat żądań francuskich.

Dziennik sugeruje rządowi fran-
cuskiemu zamiar pozyskania Nie-
miec dla umowy kompromisowej,
mającej zapewnić Francji aprobatę
niemiecką dla dalszego eksploatawa-

nia kopalń saarskich przez wielki
przemysł francuski.

Apel do Anglii

BERLIN 17.1. (PAT.). „Boersen
Ztg.” apeluje do opinii angielskiej,
aby nie zamykała uszu na „wołanie
uciśnionej ludności zagłębia Saary”,
gdyż — jak oświadcza ten dziennik —
i dziś jeszcze o kwestję Saary roz-
bić się może pokój, a mianowicie
sprawa pojednania między Niemca-
mi i Francją, o którą tak bardzo
zabiegają angielscy mężowie stanu.

Każdą próbę wyłączenia spod nie-
ograniczonej suwerenności bieleń-
skiej choćby tylko jednej piędzi ziemi
saarskiej, Niemcy uważałyby za
„moralne naruszenie granic Locar-
na”. „Kto pragnie ujrzeć Niemcy
spowrotem w Genewie — nie powin-
nien zatrasowywać drogi przez an-
tyniemiecką politykę Ligi w zagłę-
biu Saary”.

Czy angielskie „Towarzystwo Lotnicze” Zapłaci odszkodowanie rodzinie tragicznie zmarłego dyrektora „PePeGe”?

Tragiczna katastrofa angielskiego
samolotu pasażerskiego pod Brukselą,
w czasie której zginął naczelny
dyrektor gruździńskiej fabryki Pe-
PeGe, Halperin, stał się ma przed-
miotem sensacyjnego procesu cywil-
nego. Rodzina Halperina wytoczy
proces o odszkodowanie na rzecz
syna zmarłego. Sprawa sądowa na-
potyka na poważne trudności, gdyż
ewentualni świadkowie katastrofy,
wszyscy pasażerowie samolotu, po-

nieśli śmierć. Klauzule linii lotni-
czej Bruksela — Londyn wymagają
udowodnienia winy towarzystwa w
spowodowaniu katastrofy.

Rzecz ciekawa, że wszyscy dyrel-
torzy PePeGe byli przez spółkę ak-
cyjną ubezpieczeni od nieszczęśli-
wych wypadków na 100.000 zł, jed-
nakże umowa z towarzystwem as-
kuracyjnym wykluczała zapłatę od-
szkodowania za śmierć na morzu,
bądź też w katastrofie lotniczej.

Powództwo w wysokości 400.000 zł. w aferze na szkodę Państwowej Fabryki Telefonów

Sędzia dla spraw szczególnej wa-
gi przy Sądzie Okręgowym, Dymitr
Przewłocki, kończy śledztwo w wiel-
kiej aferze korupcyjnej, ujawnionej
w swoim czasie przy budowie Pań-
stwowej Fabryki Telefonicznej przy
ul. Grochowskiej 23. W sprawie tej

Skarb Państwa wystąpił z powódz-
twem cywilnym w wysokości 400.000
zł. przeciwko oskarżonemu kierowni-
kom budowy Jędrzejowskiemu, Ło-
puzińskiemu, Pławieńskiemu i
Machniewskiemu.

Mąż odzyskał swe prawa a Amerykanin dolary

CZĘSTOCHOWA, 17.1. — Sprawa,
o której nam doniesiono, dowodzi,
że dolary, mimo znacznego spadku, za-
chowały swój dawny urok. Mianowicie
rozszła się w Łomży wieść, że przy-

jednak pewien Amerykanin, który po-
wazył zapas swoich dolarów chciał u-
lokować w dobrym interesie, a nawet
ożenił się z osobą, którąś pociągła
mu dobrze te kapitały użytkować.

Dowiedział się o tem Stanisław
Goskowiak, zatrudniona w pralni chemi-
cznej, której mąż zbiegł do Rosji. Ma-
jąc nieco pieniędzy, zawarła spółkę z
Amerykaninem, zlikwidowała swoje
interesy w Łomży i, wraz z matką,
synkiem i Amerykaninem, osiadła w
Częstochowie. Tu wynajęli wspólnie
mieszkanie, założyli sklep, wzięli się do
pracy i, zdawając się mogło, że wszyst-
ko jest na jaknajlepszej drodze.

Tymczasem legalny małżonek Gosko-
wej, po odsiedzeniu kary w Rosji,
zbiegł przez zieloną granicę, a wylezo-
ny najzupełniej z komunizmu, zgłosił
się do władz sądowych w swojej spra-
wie i dowiedział się, że połowę kary
darowano mu na mocy amnestii, a resz-
tę zawieszono. Zadowolony z tak-
iego obrotu sprawy, Gosk odzyskał
karę za nielegalne przekroczenie gra-
nicy i wyruszył czemprej na poszu-
kiwanie małżonki.

Teraz zaczął się dramat. Gosk czuł
się panem domu i wobec Amerykanina
zdradzał jaknajbardziej wrogię zama-
ry. Tymczasem Amerykanin nie chciał
znać praw Goska i nie chciał ustąpić.
Gdy wreszcie podminowany nastroj
między nimi dosięgnął szczytu i Ame-
rykanin złapał Goska na poszukiwaniu
kwasu solnego, z amerykańską energią
zabrał wszystkich do komisariatu. W
rezultacie wszyscy troje poczęli błagać
komisarza policji o radę. Ten, chcąc
nie chcąc odegrał rolę sędziego i wy-
dał decyzję, na mocy której Gosk za-
mieszkał w pokoju wraz z żoną i dzie-
kiem, bez prawa wtarcania się do in-
teresu, natomiast Amerykanin będzie
pilnował przedsiębiorstwa.

50-lecie wodociągów w Warszawie

W r. b. przypada 50 rocznica uro-
dzenia nowoczesnych urządzeń wodo-
ciagowych w stolicy. Uruchomienie
obecnie działających stałych pomp
nastąpiło bowiem w r. 1884.

Dyrekcja Wodociągów zamierza
uroczyć tę rocznicę specjalnym ob-
chodem.

REWELACJA W SYSTEMIE NAUKI TAŃCA!!!

Nawet najczarowniejsza uroda nie wywoła na balu pożądanego
efektu, gdy kobieta podobnie jak i mężczyzna, źle tańczy. Rozu-
miejac to, postanowiliśmy obecnie wprowadzić wyjątkowo przy-
spieszony, amerykański system nauki tańca, obejmujący 8 godzin
wykładów.

Dla jednostek nawet niezdołnych wystarczy to zupełnie dla przy-
swajania sobie konfiguracji tanecznych z którymi mogą śmiało
i pewnie stanąć do tańca na sali balowej.

Tempo nauki szybkie, układne, zdecydowane.

III Oto program: Fox, Tango, Slow-fox, Walc-ang.
oraz ciou sezonu „FALSE-BLUES”

W każdą niedzielę i święta od 8 do 11 wieczorem odbywają się
lekcje wprawne

SZKOŁA TANCOW prof. Ryszarda Sobiszewskiego
Krakowskie Przedmieście 17, I piętro front
Sekretariat szkoły przyjmuje zapisy na rozpoczynające się kom-
plety i lekcje oddzielne codziennie od g. 11 rano do 9 wieczorem.
Opłata zniżona.

Defraudacja w Wagon Lits

Psychopata i podwójny spadkobierca

W toczącym się w Sądzie Okrę-
gowym procesie o nadużycia w To-
warzystwie Międzynarodowym Wa-
gonów Sypialnych zeznawali świad-
kowie, rekrutujący się z pracow-
ników Towarzystwa, oraz poszkodowa-
nych firm.

W toku procesu wychodzą na jaw
ciekawe szczegóły. Pracownicy fir-
my transportowej „Le Lloyd”, ze-
znający w tym procesie jako świad-
kowie, stwierdzają, że firma ich po-
zostawała przez czas długi w sto-
sunkach handlowych z Międzynaro-
dowym Towarzystwem Wagonów
Sypialnych. Później, gdy dowiedzia-
no się o wykrytych nadużyciach,
porównywano rachunki, uzyskane z
Wagonów Sypialnych z sumami za-
księgowanymi w księgach kasowych
i stwierdzono, że pozycje te nie zga-
dzały się z sobą; rachunki Towar-
zystwa „Lloyd” opiewały na niż-
sze sumy, aniżeli zaksięgowane to
było w Towarzystwie Wagonów
Sypialnych. W ten sposób zdolano u-
stalić, że przy okazji transakcji z
„Lloydem” oskarżeni Skrebowski
i Bondorowski tą drogą uzyskali o-
koło 210.000 zł.

Jak stwierdzają dowody kasowe
firmy „Lloyd”, nadużycia popełnia-
ne były znacznie wcześniej, aniżeli
mówi o tem akt oskarżenia, gdyż
jeszcze przed rokiem 1928, a więc
zanim zaczął pracować na stanowi-
sku kasjera Bondorowski. Jeden ze
świadków stwierdza, iż w Tow. Wag.
Sypialn. w tym czasie na stanowi-
sku buchaltera i głównego kasjera
pracował niejaki Sachs, który dopu-
ścił się całego szeregu oszustw i fał-
szerstw i za którym rozesłano listy
gończe, gdyż ukrywa się i nieznane
jest miejsce jego pobytu.

Bardzo ciekawą sylwetkę oskarżo-
nego Bondorowskiego daje świadek

Miklas. Określił on Bondorowskiego
jako psychopata, człowieka pozba-
wionego w zupełności woli i możli-
wości kierowania swojemu czynami
i postępkami. Świadek ten słyszał
już w toku toczącego się dochodze-
nia w sprawie nadużyć w Tow. Wag.
Sypialn., iż Bondorowski w całej tej
obrzymłej aferze odegrał minimal-
ną rolę, będąc wyzyskiwany przez
drugiego oskarżonego, Skrebowskie-
go, naczelnika Warsztatów Repara-
cyjnych Towarzystwa. Skrebowski
miał wyłudzać od Bondorowskiego,
który był jego krewnym, większe su-
my pieniędzy pod najrozmaitszymi
pozorami, prosząc o awanse na pen-
sje itp. Później pieniądze otrzymy-
wane traktował jako udzieloną pry-
watnie pożyczkę z kasy Towarzy-
stwa i obiecywał wszystko zapłacić,
gdy tylko otrzyma spodziewany
znaczący spadek. W istocie, Skrebowski
otrzymał nawet niejedną, lecz

dwie spadki: jeden opiewający na
większą sumę dolarów, drugi nato-
miast na 65.000 franków szwajcar-
skich. Mimo otrzymanych pieniędzy
Skrebowski nie regulował zaległości,
tak że Bondorowski ciągle ukryć
nadużycia, jakich się dopuszczał dla
krewnego, zmuszony był fałszować
dowody kasowe i rachunki. Gdy ca-
ła afeta wyszła na jaw, świadek Mi-
klas słyszał, jak Bondorowski miał
mówić w biurze, iż wobec takiego
obrotu spraw nie pozostaje mu nie-
innego, jak tylko popełnić samobój-
stwo.

Wobec złożonych wyjaśnień co do
sylwetki i psychiki oskarżonego Bon-
dorowskiego obrona zapowiada
przedstawienie dokumentów lekar-
skich, stwierdzających, iż był ka-
sjer jest istotnie człowiekiem nie-
normalnym i cierni na niedorozwoj
władz psychicznych.

Rozprawa trwa.

Rozdrażnienie w prasie angielskiej, przeciw Niemcom

LONDYN, 17.1. (PAT.). —
Cała dzisiejsza prasa angielska
wyraża niezadowolnienie swe z po-
stępowania Niemiec.

Przedewszystkiem bardzo ujem-
ne wrażenie. Sprawila w Londy-
nie odmowa wzięcia udziału w
dyskusji genewskiej na temat
Saary. Dzienniki londyńskie pod-
kreślają brutalną nieustępliwość
kancelarza Hitlera, który nie
przyjmuje wyciągniętej do niego
ręki.

Następnie cała prasa liberalna
i lewicowa atakuje Niemcy za nie

wypuszczenie dotychczas Dymi-
trowa i przypuszcza, iż rząd nie-
miecki nie wypuści go wogóle,
lecz zatrzyma w obozie koncentra-
cyjnym, aby dać zadośćuczynie-
nie Goeringowi. Dzienniki nazy-
wają to postępowanie skanda-
lem.

Wreszcie prasa prawicowa ata-
kuje Goeringa spowodow. rozwa-
żania łóż masonskich. Naogół
widoczne jest pewne rozdrażnie-
nie opinii publicznej w stosunku
do Niemiec.

Tabela potrąceń na ubezpieczenia społeczne

obowiązujących od 1 stycznia 1934 roku

Podajemy poniżej tabelę potrąceń na ubezpieczenia społeczne, przypadające wedle nowej ustawy. Tabela dotyczy pracowników, pobierających płacę miesięcznie, zarówno umysłowych, jak fizycznych.

Pracownicy umysłowi płacą:

- 1) na ubezpieczenie chorobowe 2,3 proc. płacy,
- 2) na ubezpieczenie emerytalne:

- poniżej 60 zł. —
od 60 do 399 zł. 3,2 proc.
od 400 do 725 zł. 4,0 proc.
od 400 do 800 zł. 4,0 proc.
ponad 800 zł. 4,8 proc.
- 3) Na ubezpieczenie na wypadek braku pracy:
- poniżej 60 zł. —
od 60 do 399 zł. 1,4 proc.
od 400 do 725 zł. 1,6 proc.
od 400 do 800 zł. 1,6 proc.
ponad 800 zł. 1,8 proc.

Nadto od płac ponad 725 zł. płaci się dodatkowo jeszcze 1,68 proc. od części płacy, przewyższającej 725 zł.

W tabeli, dotyczącej pracowników umysłowych, podajemy skład

ki na ubezpieczenie emerytalne i na wypadek braku pracy łącznie. Przy ubezpieczeniu chorobowym odpłaty są różne, zależnie od tego, czy miesiąc ma 4 lub 5 tygodni, t. j. czy ma 4 lub 5 sobót.

Pracownicy fizyczni płacą na ubezpieczenie chorobowe 2,3 proc., na ubezpieczenie emerytalne (oprócz zatrudnionych w górnictwie i hutnictwie) 3,3 proc. Zarówno przy pierwszych, jak i drugich opłatach wysokość ich jest różna, zależnie od tego, czy miesiąc ma 4 lub 5 tygodni, t. j. 4 lub 5 sobót.

Przy zarobkach robotników fizycznych ponad 300 zł. miesięcznie, stawki ubezpieczenia emerytalnego pozostają już bez zmiany; o ile zarobek przekracza 750 zł., nie rosną już dalej także i odpłaty od ubezpieczenia chorobowego.

Przy wszystkich zarobkach okrągła się je do pełnych złotych, t. j. końcówki groszowe od 1 do 49 gr. odrzuca się, a końcówki od 50 do 99 gr. liczy się jako pełny złoty.

Pracownicy umysłowi:

Lp. porządkowa	Potrącenia				Lp. porządkowa	3.31	4.14	6.81
	Ubezpiec. chorob. ub. emeryt.							
	4 tyg.	5 tyg.	mies.					
25-27	0.55	0.69	—	—	148	3.31	4.14	6.81
28-31	0.64	0.80	—	—	149	3.31	4.14	6.85
32-35	0.74	0.92	—	—	150	3.31	4.14	6.90
36-39	0.83	1.03	—	—	151	3.31	4.14	6.95
40-43	0.92	1.15	—	—	152	3.31	4.14	6.99
44-47	1.01	1.26	—	—	153	3.40	4.25	7.04
48-52	1.10	1.38	—	—	154	3.40	4.25	7.08
53-56	1.20	1.49	—	—	155	3.40	4.25	7.13
57-59	1.29	1.61	—	—	156	3.40	4.25	7.18
60	1.29	1.72	2.76	—	157	3.50	4.37	7.22
61	1.38	1.72	2.81	—	158	3.50	4.37	7.27
62	1.38	1.72	2.85	—	159	3.50	4.37	7.31
63	1.38	1.72	2.90	—	160	3.50	4.37	7.36
64	1.38	1.72	2.94	—	161	3.59	4.48	7.41
65	1.47	1.84	2.99	—	162	3.59	4.48	7.45
66	1.47	1.84	3.04	—	163	3.59	4.48	7.50
67	1.47	1.84	3.08	—	164	3.59	4.48	7.54
68	1.47	1.84	3.13	—	165	3.68	4.60	7.59
69	1.56	1.95	3.17	—	166	3.68	4.60	7.64
70	1.56	1.95	3.22	—	167	3.68	4.60	7.68
71	1.56	1.95	3.27	—	168	3.68	4.60	7.73
72	1.56	1.95	3.31	—	169	3.77	4.71	7.77
73	1.66	2.07	3.36	—	170	3.77	4.71	7.82
74	1.66	2.07	3.40	—	171	3.77	4.71	7.87
75	1.66	2.07	3.45	—	172	3.77	4.71	7.91
76	1.66	2.07	3.50	—	173	3.86	4.83	7.96
77	1.66	2.07	3.54	—	174	3.86	4.83	8.00
78	1.75	2.18	3.59	—	175	3.86	4.83	8.05
79	1.75	2.18	3.63	—	176	3.86	4.83	8.10
80	1.75	2.18	3.68	—	177	3.86	4.83	8.14
81	1.75	2.18	3.73	—	178	3.96	4.94	8.19
82	1.84	2.30	3.77	—	179	3.96	4.94	8.23
83	1.84	2.30	3.82	—	180	3.96	4.94	8.28
84	1.84	2.30	3.86	—	181	3.96	4.94	8.33
85	1.84	2.30	3.91	—	182	4.05	5.06	8.37
86	1.93	2.41	3.96	—	183	4.05	5.06	8.42
87	1.93	2.41	4.00	—	184	4.05	5.06	8.46
88	1.93	2.41	4.05	—	185	4.05	5.06	8.51
89	1.93	2.41	4.09	—	186	4.14	5.17	8.56
90	2.02	2.53	4.14	—	187	4.14	5.17	8.60
91	2.02	2.53	4.19	—	188	4.14	5.17	8.65
92	2.02	2.53	4.23	—	189	4.14	5.17	8.69
93	2.02	2.53	4.28	—	190	4.23	5.29	8.74
94	2.12	2.60	4.32	—	191	4.23	5.29	8.79
95	2.12	2.60	4.37	—	192	4.23	5.29	8.83
96	2.12	2.60	4.42	—	193	4.23	5.29	8.88
97	2.12	2.60	4.46	—	194	4.32	5.40	8.92
98	2.21	2.76	4.51	—	195	4.32	5.40	8.97
99	2.21	2.76	4.55	—	196	4.32	5.40	9.02
100	2.21	2.76	4.60	—	197	4.32	5.40	9.06
101	2.21	2.76	4.65	—	198	4.42	5.52	9.11
102	2.21	2.76	4.69	—	199	4.42	5.52	9.15
103	2.30	2.87	4.74	—	200	4.42	5.52	9.20
104	2.30	2.87	4.78	—	201	4.42	5.52	9.25
105	2.30	2.87	4.83	—	202	4.42	5.52	9.29
106	2.30	2.87	4.88	—	203	4.51	5.63	9.34
107	2.39	2.99	4.92	—	204	4.51	5.63	9.38
108	2.39	2.99	4.97	—	205	4.51	5.63	9.43
109	2.39	2.99	5.01	—	206	4.51	5.63	9.48
110	2.39	2.99	5.06	—	207	4.60	5.75	9.52
111	2.48	3.10	5.11	—	208	4.60	5.75	9.57
112	2.48	3.10	5.15	—	209	4.60	5.75	9.61
113	2.48	3.10	5.20	—	210	4.60	5.75	9.66
114	2.48	3.10	5.24	—	211	4.69	5.86	9.71
115	2.58	3.22	5.29	—	212	4.69	5.86	9.75
116	2.58	3.22	5.34	—	213	4.69	5.86	9.80
117	2.58	3.22	5.38	—	214	4.69	5.86	9.84
118	2.58	3.22	5.43	—	215	4.78	5.98	9.89
119	2.67	3.33	5.47	—	216	4.78	5.98	9.94
120	2.67	3.33	5.52	—	217	4.78	5.98	9.98
121	2.67	3.33	5.57	—	218	4.78	5.98	10.03
122	2.67	3.33	5.61	—	219	4.88	6.09	10.07
123	2.76	3.45	5.66	—	220	4.88	6.09	10.12
124	2.76	3.45	5.70	—	221	4.88	6.09	10.17
125	2.76	3.45	5.75	—	222	4.88	6.09	10.21
126	2.76	3.45	5.80	—	223	4.97	6.21	10.26
127	2.76	3.45	5.84	—	224	4.97	6.21	10.30
128	2.85	3.56	5.89	—	225	4.97	6.21	10.35
129	2.85	3.56	5.93	—	226	4.97	6.21	10.40
130	2.85	3.56	5.98	—	227	4.97	6.21	10.44
131	2.85	3.56	6.03	—	228	5.06	6.32	10.49
132	2.94	3.68	6.07	—	229	5.06	6.32	10.53
133	2.94	3.68	6.12	—	230	5.06	6.32	10.58
134	2.94	3.68	6.16	—	231	5.06	6.32	10.63
135	2.94	3.68	6.21	—	232	5.15	6.44	10.67
136	3.04	3.79	6.26	—	233	5.15	6.44	10.72
137	3.04	3.79	6.30	—	234	5.15	6.44	10.76
138	3.04	3.79	6.35	—	235	5.15	6.44	10.81
139	3.04	3.79	6.39	—	236	5.24	6.55	10.86
140	3.13	3.91	6.44	—	237	5.24	6.55	10.90
141	3.13	3.91	6.49	—	238	5.24	6.55	10.95
142	3.13	3.91	6.53	—	239	5.24	6.55	10.99
143	3.13	3.91	6.58	—	240	5.34	6.67	11.04
144	3.22	4.02	6.62	—	241	5.34	6.67	11.09
145	3.22	4.02	6.67	—	242	5.34	6.67	11.13
146	3.22	4.02	6.72	—	243	5.34	6.67	11.18
147	3.22	4.02	6.76	—	244	5.43	6.78	11.22
					245	5.43	6.78	11.27
					246	5.43	6.78	11.32
					247	5.43	6.78	11.36
					248	5.52	6.90	11.41
					249	5.52	6.90	11.45

Oko w oko ze sprawiedliwością

Wyroki sądów starościńskich

Zbyteczna klaczka

Kilka słów, wyrzeczonych żartem lub odniechcenia, może spowodować nawał kłopotów.

Przekonał się o tem p. Jan Piechocki, kotlarz znany z ulicy Żabkowskiej 18 na Prudze. Wypadki miały przebieg dziwny, a zakonczenie ich było nieoczekiwane.

Pewnego razu pani Piechocka dostała do wniosku, że na czelność kupić kanapę. Ponieważ w domu było 80 złotych, pan Jan wybrał się do tapiciera. Szedł właśnie, gdy zatrzymali go koledzy i zaprosili do knajpy. Płacąc kolejkę za przyjaciół, kotlarz przepił około 30 złotych, wobec czego szanse nabywania otomany poważnie zmalały.

Bynajmniej tem nie zrażony, p. Piechocki powędrował dalej i, nie doszedłszy do mostu Kierbedzia, spotkał dwu mężczyzn, którzy prowadzili na postrońku konia.

— Czy to na sprzedaż? — spytał.
— Na sprzedaż — odpowiedziano.
— A jaka cena?

— Osiemdziesiąt złotych.
Zaskoczony tak dziwnym zbiegiem cenn, kotlarz oznajmił:
— Za drogo. Dałbym pięćdziesiąt, ale więcej nie.

Wtedy dwaj mężczyźni wyrazili zgodę, a gdy p. Piechocki chciał się wycofać z transakcji, jeden z koniarzy pogroził mu nożem i dał do zrozumienia, że ciąg dalszy rozmowy może mieć przebieg „mokry”.

Rad nierad, p. Piechocki zapłacił 50 złotych, wziął konia za uźdzę i przyprowadził na ulicę Żabkowską 18. Była to klaczka rasy nieokreślonej, kara, z białą strzałką na czole.

Ukazuje się kotlarz z rumakiem wywołano sensację na podwórzu. Brama była już zamknięta, a pani Piechocka spała. Dozorca nie chciał się zgodzić, by koń nocował na klatce schodowej, nie chciał go też wpuścić do własnej dyżurki. Ostatecznie ułokowano zwierzę w drwalce i p. Piechocki poszedł do łóżka.

Najazutrz rano między małżonkami wynikło nieporozumienie. Pani Piechocka zażądała, by mąż na

tychmiast zamienił konia na kanapę. Nie wiemy dobrze, jakie były dalsze szczegóły. Jedno jest pewne, że kotlarz sprzedał klaczkę za stratę.

Mięszo pół roku, zdawałoby się, iż ślad wszelki po koniu zginął, gdy nagle do p. Piechockiego przyszło zapytanie ze starostwa Warszawa-Praga, dlaczego nie zameldował rumaka władzom i nie zaprowadził go do rejestracji wojskowej.

Kotlarz stał z tego powodu przed Sądem Starościńskim. Długo opowiadał o swych przygodach, budząc ogólne zaciekawienie i współczucie. Pan sędzia-referent, wzięszy pod uwagę okoliczności łagodzące, skazał kotlarza na 5 złotych grzywny z zamianą na 1 dzień aresztu.

Ruskie czasy

Natomiast inny obywatel, który nie miał z koniem wspólnego, dostał 3 dni bezwzględnej paki za kilka okrzyków, wzniesionych na ulicy Zamenhofa.

Jegomości ten, Tomasz Wielgolewski (Smocza 18) ukazał się na mieście w stanie nietrzeźwym. Idąc zyganiem, wykrzykiwał:

— Ludzie, za Ruska było lepiej! Jeszcze Ruski wróci do Warszawy!

Miłośnika przeszłości zabrano do komisariatu, gdzie hasła swe powtórzył wobec dyżurnego przodownika i zamasyście podpisał protokół. To wystarczyło do wyznaczenia względnie surowej kary.

Kiszka w Metropolu

O godzinie 4-ej nad ranem policja zastała w koszyrny barze „Me-

tropol” kilkunastu gości, którzy w oddzielnym pokoju byli zajęci fascynującą grą w „kiszke”. Właściciel p. Chantezer tłumaczył się, że zupełnie o tem nie wiedział, że gości pozostawiono tam przez zwykłe zapomnienie.

Jednakże sędzia starościński nie uwierzył. Ponieważ nie po raz pierwszy stwierdzono „kiszke” w tej restauracji, wyrok brzmiał przerażająco: 1500 złotych lub długotrwały areszt, z prawem apelacji do Sądu Okręgowego.

Odcuchując, p. Chantezer oznajmił, iż wie, komu to wszystko zawdzięcza. Przysłużył mu się konkurent, właściciel baru „Central” sprzeciwka, p. Gertner.

Koniec świata

Zamieszanie wynikło na bazarze przy ulicy Puławskiej, gdy między niewiastami ukazał się brodaty jegomość w czarnym szerokopółnym kapeluszu i zaczął je straszny końcem świata.

Twierdził, że ostatnie trzęsienia ziemi, katastrofy samochodowe i ogólny upadek moralności są tylko wstępem, że wkrótce ukaże się kometą na niebie, a po niej wystąpią wszystkie morza z brzegów.

Lament słuchaczek był tak głośny, że aż nadbiegli policjanci. Złotego proroka wyłęgitymowano. Okazało się, iż jest to członek sekcji badawczej Pisma Świętego, Aleksander Lipko. Dostał 10 złotych za zakłócenie spokoju w miejscu publicznym.

Wstrzymanie produkcji „Stanisławów” z zakrzywionymi nosami

Wydział piąty Sądu Okręgowego w Warszawie zasypywany jest podaniami rozmaitych osobników wyznania mojżeszowego, którzy zgłaszają się z prośbami o zmianę imion żydowskich na chrześcijańskie. Ponieważ zmiana nazwisk nie natrafia na poważniejszą trudność, szereg żydów uzyskuje nazwiska o brzmieniu rdzennie polskim i dla pięknej całości brak im tylko jeszcze odpowiednich i harmonizujących imion. Władze administracyjne zazwyczaj uwzględniają żydów o zmianę nazwiska, zwłaszcza, gdy nie otrzymują protestów ze strony osób, noszących identyczne nazwiska. Sądy jednak prawie z reguły odmawiają prośbom o zmianę imienia. Kiedy podania do sądów zaczęły napływać ma-

sowo, zaczęto również masowo odmawiać i wówczas żydzi odwołali się do wyższych instancji i jedna z takich spraw wprowadzona została na wzmocniony, złożony z siedmiu sędziów komplet Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy orzekł w tej sprawie, że zmiany imion dokonywać można jedynie w ściśle określonych wypadkach; jeśli zaś chodzi o imiona żydowskie, to możliwe jest przeprowadzenie zmiany imion zdrobniałych na autentyczne imiona biblijne, jak na przykład Ber na Berek, Moszek na Mojżesz i t. p.

W ten sposób masowa produkcja „Stanisławów” z zakrzywionymi nosami, zostanie zahamowana.

Kronika sądowa

Oszustwo

WARSZAWA. — W Sądzie Apela-cyjnym w Warszawie toczyła się sprawa Anny Opałkovej, żony starszego posterunkowego P. P., oskarżonej o niezwykle sprytnie oszustwo. Opałkova mieszkała w domu w Pruszkowie, który należał do p. Janiny Wiśniewskiej. Opałkova wniosła do sądu cywilnego skargę, domagając się od p. Wiśniewskiej zwrotu rzekomo pożyczonych 9.000 zł., przedstawiając na dowód prawdy kwit, podpisany przez właścicielkę domu. Tymczasem okazało się, iż Opałkova dopuściła się oszustwa, uzyskując podpis właścicielki domu in blanco, który sama następnie wypełniła odpowiednią treścią. Sąd Okręgowy skazał Opałkową na półtora roku więzienia i wyrok ten uległ zatwierdzeniu przez drugą instancję.

Zniesławienie

WARSZAWA. — Oryginalną sprawę rozpatrywał w dniu wczorajszym Sąd Grodzki. Były pracownik firmy fotograficznej „Aqua”, niejaki Puchała, wystąpił do sądu twierdząc, że firma dopuściła się zniesławienia. Puchała był zwolniony przed paroma miesiącami z firmy i, pewnego dnia, przygotowując się do przekazania urzędowania, przeglądał odbitki korespondencji, wysłanej do Berlina. Wśród nich Puchała zauważył skrawek kalki, na której była odbita treść listu firmy do centrali w jego sprawie. Dyrekcja filii pisała, że nie może dłużej zatrudniać Puchały, gdyż istnieje podejrzenie, że jest zamieszany w aferę szpiegowską. Puchała zatrzymał kalkę, jako dowód rzeczowy, i sprawę skierował do sądu, żądając ukarania członków dyrekcji. Na przewodzie sądowym Puchała nie mógł przedstawić jednak dowodu, gdyż, na skutek bardzo częstego przeglądania go, uległ on znacznemu zniszczeniu. Na rozprawie sądowej pełnomocnik oskarżyciela zwrócił się do dyrekcji firmy o przedstawienie oryginału dokumentu.

Proces t. zw.

„polskiej kreugerki”
WARSZAWA. — Wydział III Karny Sądu Okręgowego wyznaczył już termin w sensacyjnej sprawie „polskiej kreugerki” kierowników oszukańczej firmy „Gdylojd”, która operując fałszywymi akcjami i fikcyjnymi bilansami, naraziła poważnie firmę na straty, sięgające 400.000 zł. Wśród poszkodowanych znalazła się, jak wiadomo, stocznia gdańska. Czterech dyrektorów spółki, z b. kierownikiem Banku Niemieckiego w Katowicach, Klaudjuszem Żylskim, zasiadzie na ławie oskarżonych w dniu 12 lutego.

Epilog „marszu głodnych”

ŁÓDŹ. — W procesie przeciwko kilkunastu komunistom, inicjatorom i uczestnikom t. zw. „marszu głodnych” pod urzęd wywódczki, zapadł w dniu wczorajszym, po dwudniowej rozprawie, wyrok skazujący Gleichsteindównę na 6 lat więzienia, Okręgową i Liebhaborównę po 5 lat, Jankla Kona na 4 lata; pozostali oskarżeni skazani zostali na kary więzienia od 1 roku do lat 3. Dwu młodocianych oskarżonych skierowanych zostało do Domu Poprawczego.

Złe świadectwo urzędowe

WARSZAWA. — Swego czasu donosiłszy o sprawie p. Zygmunta Kahla, naczelnika Wydziału Kontroli i Dochodów Warszawskiej Dyrekcji Kolejowej, oskarżonego przez p. Stanisława Gorzeckiego, urzędnika tegoż Wydziału o zniesławienie, jakiegoż rzekomo dopuścił się naczelnik

nik Kahl, pisząc w urzędowym świadectwie, iż jest on jednostką, stojącą na niskim poziomie moralnym i wykończonym. W czasie przewodu sądowego okazało się, iż na terenie Dyrekcji popełniono nadużycia na ogólną kwotę 30.000 zł., w które zamieszany był p. Gorzecki, na skutek czego Komisja Dyscyplinarna, prowadząca dochodzenie, oskarżyła go o działanie na szkodę Kolei Państwowych. Fakt ten wypłynął na poprzedniej rozprawie. Na ostatniej rozprawie wyszły na jaw nowe okoliczności, rzucające nieciekawe światło na sylwetkę b. urzędnika. Wobec stwierdzenia na przewodzie sądowym, iż opinia naczelnika Kahla wydana o p. Gorzeckim odpowiadała w zupełności prawdzie, zaś oskarżonego naczelnika ucinęliśmy.

Tragiczna pomyłka

CZĘSTOCHOWA. — Sąd Okręgowy rozpoznawał sprawę czterech wyrostków: Jana Snehly, Jana Dziurkowskiego, Józefa Polacia i Stefana Śpiwaka, wszystkich mieszkańców wsi Złoty Potok, oskarżonych o napad na Edwarda Bombika. Oskarżeni wzięli Bombika za jednego ze swych kolegów, z którym mieli jakieś porachunki. Gdy Bombik przebiegał przez wieś, napastnicy rzucili się na niego, obrzucając kamieniami. Nieszczęśliwy padł pod gradem kamieni, przy czym stracił przednie zęby i doznał złamania szczęki. Pomyłka wyjaśniła się po niewczasie. Sąd skazał młodocianych przestępców po 6 miesięcy więzienia.

Z kranu

ŁÓDŹ. — W pobliżu Gorzkowia, na łacie rolnika Białeckiego, przy wyrównywaniu gruntu, właściciel łaki natrafił na szczątki ceramiki i innych przedmiotów historycznej wartości. Zawiadomiono województwo i na miejsce udała się komisja rzeczoznawców, a m. in. zainteresował się tem również profesor Uniwersytetu Poznańskiego, dr. Zakrzewski. Stwierdzono, że odnalezione zabijaki pochodzą z przełomu wieku 16. i 17., a są to głównie kaski piecowe o pięknych, artystycznie wykonanych ornamentach.

ŁÓDŹ. — W fabryce mydła „Nestor” zdarzył się tragiczny wypadek. Do chorego konia wzwano felczera, Piotra Kasprzaka, który wykonał odpowiednie zabiegi. Gdy nie odniosło to skutku, Kasprzak, przy pomocy Lewkowicza, urzędnika fabryki, zaprzęgnął konia do brzojki, żeby koń się przebiegł. W pewnej chwili koń poniosł, brzojka się wywróciła, a koń strącił obydwóch tak, że Lewkowicz zabity został na miejscu, a Kasprzak zmarł w szpitalu.

POZNAŃ. — Odbyło się tu pierwsze walne zgromadzenie Izby Notarjalnej okręgu Sądu Apela-cyjnego. Na zebraniu, które zgromadziło 150 notarjuszów, z województw poznańskiego i pomorskiego, tudzież z okręgu kaliskiego i wrocławskiego, przewodniczył prezes S. A. Szyszko. Wybrano Radę Notarjalną, do której weszli notarjusze ze wszystkich okręgów, a do prezydium wybrano dr. Witolda Jeszko (prezes), dr. Witolda Prądzińskiego (wiceprezes) i dr. Karłowicza (sekretarz).

Likwidacja cukierni

Istniejąca od kilkudziesięciu lat duża cukiernia z bilardami p. f. „Bertgold i Grodzicki” (dawniej Słupski) przy ul. Marszałkowskiej 115, róg Złotej, została zlikwidowana.

Kronika Kaliska

MIANOWANIA W SĄDOWNICTWIE

Prezes Sądu Apela-cyjnego w Poznaniu przydzielił z dniem 9 stycznia r. b. asesora sądowego, p. Bogdana Kinowskiego do służby w Sądzie Grodzkim w Kaliszu.

48 RADNYCH LICZYĆ BĘDZIE PRZYSZŁA RADA MIEJSKA

Ożywiony ruch daje się już zauważyć w poszczególnych ugrupowaniach politycznych i organizacjach gospodarczych na terenie Kalisza. Ma to związek z niedalekimi wyborami do Rady Miejskiej, bowiem kadencja obecnej ukończyła się już w roku ubiegłym. Nowa ustawa samorządowa wprowadza duże zmiany w sposobie głosowania i samym układzie pracy samorządowej. Np. nie głosuje się obecnie na listy, lecz na osoby. Poza tem Kaliszowi, po przyłączeniu przedmieść, przybędzie radnych, tak że zamiast 32, nowa Rada Miejska liczyć ich będzie 48.

Więści z Piotrkowa

WYBORY W PIOTRKOWIE

Miejscowe dzienniki sanacyjne zapowiadają, że o ogłoszeniu wyborów do Rady Miejskiej w Piotrkowie w kwietniu „nie może być mowy”.

Motywuja swój pogląd na sprawę koniecznością wcześniejszego uprządkowania gospodarki i usprawnienia administracji miejskiej pod rządami obecnego komisarza rządowego i należytego przygotowania akcji przedwyborczej BBWR pod hasłem „zdrowienia gospodarki miejskiej”, co wymaga dłuższego czasu.

ZEBRANIE AKCJI KATOLICKIEJ

Zebrań Akcji Katolickiej odby-

ło się przy wyjątkowo licznych udziałach interesujących się postępowaniem Akeji w obszernej sali Domu Ludowego.

Zagaił je inicjator zebrania, dziekan ks. kan. Goździk, zapraszając na przewodniczącego ks. kan. Jelińskiego, na asesora — dr. Rechinowskiego i p. Kokozyńskiego, na sekretarza — p. J. Woronieckiego.

Referat o celach i zadaniach Akeji wygłosił ks. dziekan, przedstawiając jednocześnie zarys jej organizacji.

W czasie dyskusji podniesiono konieczność podjęcia zbiorowej walki z rozkładowym wpływem na masę złą, a z nazwy tylko polskiej prasy, systematycznie wypaczającej chrześcijański światopogląd mas społecznych.

Do przyzwyjdu Akeji Katolickiej powołano: mec. T. Kępińskiego, J. Woronieckiego, Fr. Braulińskiego i pp. Kokozyńskiego i Luczyńskiego.

NOCNE DYŻURY

LEKARZY I APTEK

Do poniedziałku dyżurnie w nocy apteka p. Ryla przy ul. Kaliskiej 1. Lekarze dyżurują w nocy: z czwartku na piątek — dr. Sztajnbarg, Al. 3-go Maja 24, z piątku na sobotę — dr. Otrębski, ul. Żeromskiego 8, z soboty na niedzielę — dr. Konowa, ul. Bykowska 39.

WIDOWISKA

W kinie Czary: „Król to ja”.
W kinie Nowości: „Co może Parzyś”.

Wypadki i kradzieże

WYPADKI SAMOCHODOWE

Na pl. Mirowskim samochód przejechał 42-letniego Menasze Nierensteina, handlowca (Jagiellońska 36). Doznał on zwichnięcia lewego stawu barkowego i podudzia.
— Na pl. Inwalidów, samochód potrafił 62-letniego Feliksa Lotto, urzędnika (Biała 2). Starzec doznał uszkodzenia lewego stawu barkowego i twarzy. — Poszwankowanych opatrzone w ambulatorium Pogotowia.

3 OFIARY ULBIEGAWICY

W ciągu doby ulbiegawicy ofiarami zagibawcy padły 3 osoby: Weronika Rogalska, bez zajęcia (Annapol), Jan Zieliński, bez zajęcia (Towarowa 5) i Zygmunt Halperin, uczeń (Marszałkowska 134). — Lekarze w ambulatorium Pogotowia stwierdzili złamanie ręki lub nogi.

Niedowcipny dewcyp

W czasie naszej przedświątecznej zbiórki na najbiedniejszych Osiedla Targówek, których stałą opieką otacza S. Teresa (T. Krzyża Samarytańskiego), Redakcja nasza otrzymała telefonicznie zgłoszenie ofiary, rzekomo od firmy Chrościeckiej w postaci 2 wieprzów.

Osobnik, który telefonował, podał swoje nazwisko — „Józefowicz”, polecił S. Teresie skomunikować się telefonicznie z firmą Chrościecki, która podjęła się nawet dostarczyć swym samochodem hojną ofiarę na Targówek.

Tymczasem, gdy S. Teresa parokrotnie zwróciła się do firmy, początkowo telefonicznie, a wkońcu osobiście, odpowiedziano jej, że nikt z firmy ofiary nie zgłaszał, że jest to widać żart wielce niesmaczny, gdyż wprowadził w błąd zarówno nas, jak i opiekunów głodujących biedaków Targówka.

[Nie wiemy, kto jest ów „Józefowicz”, w każdym razie „żart” ugodził w biedne dzieci z Targówka, liżące już na ofiarę firmy Chrościecki.

WSZYSTKO PO RAZ 1-szy w WARSZAWIE

CYRK — STANIEWSKICH

Dziś i codziennie

EPOKOWE WIDOWISKO

CYRK pod WODĄ olniewająca pantomina 250 — osób wodna w 3-ach aktach **zespół**

500000 LITRÓW WODY zalewa Cyrk zamieniając arenę w **Czerodziejskie Jezioro**

Niewidziany w Polsce przepych wystawyl **WODOTRYSKI** i niebywałe **EFEKTY ŚWIETELNE** oraz **NAJWIĘKSZE ATRAKCJE ŚWIATA:**

Sylva Kantor, mieszana grupa drapieżników: lwy, niedźwiedzie, pumy. — Hady - Afli, 16 Marokańczyków największy zespół Skoczów. — Louis Gautier, światowej sławy trener koni. — Trio Zachini, włoscy kłowni. Nowa grupa słoni. — Hiszpański zespół Asevera. — Trio Campers, ekscentrycy z zebra. **CENY** OD zł. 1 gr. 50.

DZIS 2 PRZEDSTAWIENIA o 4-ej popoł. i o 8 min. 30 wieczorem. Na przedstawienie popoł. ceny od 1 zł. Dzieci i młodzież płaca połowę.

Sport

Narciarstwo

BIRGER ROOD RANNY

Norweskimi mistrz świata, znakomity narciarz Birger Rood, miał wczoraj fatalny wypadek w Hall (Tyrol). Pod czas ćwiczeń Rood upadł tak nieszczęśliwie, że uszkodził sobie kręgosłup. Na czas dłuższy będzie musiał wycofać się z życia sportowego.

PYSZNE ZAKOPANE I PRACOWITY ŚLĄSK

Czołowie narciarze zakopiańscy niechętnie korzystali z pobytu w Zakopanem doskonałego trenera fińskiego Lappalainen. Wobec takiego stanowiska zawodników Polski Zw. Narciarski postanowił odwołać projektowany przyjazd dwóch innych trenerów zagranicznych. Dowiedzieli

Łyżwiarstwo

KURS JAZDY FIGUROWEJ

Dnia 16 b. m. rozpoczyna się kurs jazdy figurowej na łyżwach zorganizowany przez W. T. Ł. specjalnie dla dzieci.

Kurs prowadzony będzie na torze Warsz. Tow. Łyżw. przez dyplomowanego instruktora zawodowego p. Zarebskiego.

Opłata za 10-dniowy kurs wynosi zł. 4.

ZAWODY JAZDY FIGUROWEJ

W dniach 20 i 21 b. m. na torze

W. T. Ł. rozegrane zostaną zawody o Mistrzostwo Okręgu Warszawskiego na rok 1934 w jeździe figurowej pań, panów i parami.

Zgłoszenia przyjmuje Sekretariat Komisji Sportowej W. T. Ł. codziennie w godz. od 18 do 20 do dnia 18 b. m. włącznie.

REKORD ŁYŻWIARSKI

Na międzynarodowych zawodach łyżwiarskich w Davos zawodniczka austriacka Liselotte Landbeck poprawiła swój własny rekord światowy na dystansie 500 mtr. w czasie 51,3 sek. Drugie miejsce zajęła norweżka Lee — 52,6 sek. Dawny rekord wynosił 51,5 sek.

O tem narciarze ślasy, którzy już zwrócili się do Polskiego Związku Narciarskiego z prośbą, aby ten nie odwoływał przyjazdu trenerów do Polski, lecz przysłał ich na Śląsk, gdzie w re. pełni praca treningowa zawodników.

Hokej

ZWYCIĘSTWO WARSZAWIANKI

Wczoraj odbył się mecz hokejowy o moralne mistrzostwo Warszawy między mistrzem Polski Legią a Warszawianką. Mecz zakończył się sensacyjnym zwycięstwem Warszawianki w stosunku 2:1 (0:1, 0:0, 2:0). Jedyną bramkę dla Legii strzelił Głowacki dla Warszawianki Przedpełski i Michalski.

Tabela potrąceń na ubezpieczenia Pracownicy fizyczni

(Ciąg dalszy ze str. 3-ej)

265-268	6.40	8.00	8.45	10.50	494-497	11.00	14.87	9.50	11.88
269-272	6.50	8.12	8.58	10.72	498-502	12.00	15.00	9.50	11.88
273-277	6.60	8.25	8.71	10.80	503-506	12.10	15.12	9.50	11.88
278-281	6.70	8.37	8.84	11.05	507-510	12.20	15.25	9.50	11.88
282-285	6.80	8.50	8.98	11.22	511-514	12.30	15.37	9.50	11.88
286-289	6.90	8.62	9.11	11.38	515-518	12.40	15.50	9.50	11.88
290-293	7.00	8.75	9.24	11.55	519-522	12.50	15.62	9.50	11.88
294-297	7.10	8.87	9.37	11.71	523-527	12.60	15.75	9.50	11.88
298-302	7.20	9.00	9.50	11.88	528-531	12.70	15.87	9.50	11.88
303-306	7.30	9.12	9.50	11.88	532-535	12.80	16.00	9.50	11.88
307-310	7.40	9.25	9.50	11.88	536-539	12.90	16.12	9.50	11.88
311-314	7.50	9.37	9.50	11.88	540-543	13.00	16.25	9.50	11.88
315-318	7.60	9.50	9.50	11.88	544-547	13.10	16.37	9.50	11.88
319-322	7.70	9.62	9.50	11.88	548-552	13.20	16.50	9.50	11.88
323-327	7.80	9.75	9.50	11.88	553-556	13.30	16.62	9.50	11.88
328-331	7.90	9.87	9.50	11.88	557-560	13.40	16.75	9.50	11.88
332-335	8.00	10.00	9.50	11.88	561-564	13.50	16.87	9.50	11.88
336-339	8.10	10.12	9.50	11.88	565-568	13.60	17.00	9.50	11.88
340-343	8.20	10.25	9.50	11.88	569-572	13.70	17.12	9.50	11.88
344-347	8.30	10.37	9.50	11.88	573-577	13.80	17.25	9.50	11.88
348-352	8.40	10.50	9.50	11.88	578-581	13.90	17.37	9.50	11.88
353-356	8.50	10.62	9.50	11.88	582-585	14.00	17.50	9.50	11.88
357-360	8.60	10.75	9.50	11.88	586-589	14.10	17.62	9.50	11.88
361-364	8.70	10.87	9.50	11.88	590-593	14.20	17.75	9.50	11.88
365-368	8.80	11.00	9.50	11.88	594-597	14.30	17.87	9.50	11.88
369-372	8.90	11.12	9.50	11.88	598-602	14.40	18.00	9.50	11.88
373-377	9.00	11.25	9.50	11.88	603-606	14.50	18.12	9.50	11.88
378-381	9.10	11.37	9.50	11.88	607-610	14.60	18.25	9.50	11.88
382-385	9.20	11.50	9.50	11.88	611-614	14.70	18.37	9.50	11.88
386-389	9.30	11.62	9.50	11.88	615-618	14.80	18.50	9.50	11.88
390-393	9.40	11.75	9.50	11.88	619-622	14.90	18.62	9.50	11.88
394-397	9.50	11.87	9.50	11.88	623-627	15.00	18.75	9.50	11.88
398-402	9.60	12.00	9.50	11.88	628-631	15.10	18.87	9.50	11.88
403-406	9.70	12.12	9.50	11.88	632-635	15.20	19.00	9.50	11.88
407-410	9.80	12.25	9.50	11.88	636-639	15.30	19.12	9.50	11.88
411-414	9.90	12.37	9.50	11.88	640-643	15.40	19.25	9.50	11.88
415-418	10.00	12.50	9.50	11.88	644-647	15.50	19.37	9.50	11.88
419-422	10.10	12.62	9.50	11.88	648-652	15.60	19.50	9.50	11.88
423-427	10.20	12.75	9.50	11.88	653-656	15.70	19.62	9.50	11.88
428-431	10.30	12.87	9.50	11.88	657-660	15.80	19.75	9.50	11.88
432-435	10.40	13.00	9.50	11.88	661-664	15.90	19.87	9.50	11.88
436-439	10.50	13.12	9.50	11.88	665-668	16.00	20.00	9.50	11.88
440-443	10.60	13.25	9.50	11.88	669-672	16.10	20.12	9.50	11.88
444-447	10.70	13.37	9.50	11.88	673-677	16.20	20.25	9.50	11.88
448-452	10.80	13.50	9.50	11.88	678-681	16.30	20.37	9.50	11.88
453-456	10.90	13.62	9.50	11.88	682-685	16.40	20.50	9.50	11.88
457-460	11.00	13.75	9.50	11.88	686-689	16.50	20.62	9.50	11.88
461-464	11.10	13.87	9.50	11.88	690-693	16.60	20.75	9.50	11.88
465-468	11.20	14.00	9.50	11.88	694-697	16.70	20.87	9.50	11.88
469-472	11.30	14.12	9.50	11.88	698-702	16.80	21.00	9.50	11.88
473-477	11.40	14.25	9.50	11.88	703-706	16.90	21.12	9.50	11.88
478-481	11.50	14.37	9.50	11.88	707-710	17.00	21.25	9.50	11.88
482-485	11.60	14.50	9.50	11.88	711-714	17.10	21.37	9.50	11.88
486-489	11.70	14.62	9.50	11.88	715-718	17.20	21.50	9.50	11.88
490-493	11.80	14.75	9.50	11.88	719-722	17.30	21.62	9.50	11.88
					723-725	17.40	21.75	9.50	11.88

„Grande dame“

Toalety w wielkim stylu, o szlachetnych linjach

Nowozaczęty rok 1934 podkreśla jeszcze i uwydatnia naszą obecną modę, którą można nazwać modą „grande dame”. Dawne suknie, skromne, krótkie, bez wyrazu i linii, te suknie „petite femme”, lubiane przez kobiety, bo według ich zdania „robili młodo” — ustąpiły miejsca toaletom w wielkim stylu, w których zachwyca nas szlachetność linii, pewne dostojęstwo sylwetki, dystynkcja połączona z kobiecością i wdziękiem.

Cecha epoki

Cechą naszej epoki — jest ambicja. Dziś wszyscy, na jakichkolwiek szczeblach drabiny społecznej stojący, pragną się wspiąć wyżej, pójść jaknadalej, wziąć z życia wszystko, co tylko daje się wziąć.

Ludzie pracujący cały dzień, kiedy przyjdzie wieczór, nie szukają wypoczynku w zaciszu domowym, nie grzeją się przy kominku, ewentualnie przy radiatorze, drzemając lub od niechcenia przeczucząc gazetę.

Po skończonej pracy mają oni jeszcze tyle w sobie energii i zainteresowań, że chcą skorzystać z wieczornych godzin i ujmując sobie snu, być w teatrze, na koncercie, w kinie lub na odczytach. I dlatego w Paryżu, nawet w tygodniu, sale kinowe są przepelnione, „ogonki” tworzą się przed kasami teatrów, bilety są zamawiane na tydzień lub dwa przed przedstawieniem.

Kobieta pracująca chce choć na kilka godzin wieczornych stać się „wielką panią”, zapomnieć o całodziennych zmaganiach, przenieść się, jak kopoluszek, w ten zaszarowany świat, jaki stwara sztuka i elegancja.

Mniej lub więcej świadoma kobiecych serc, dzisiejsza moda zrozumiiała to pragnienie — i strojem dopomaga do tej metamorfozy. Kobięta, która w skromnej, codziennej, krótkiej sukni, cały dzień kłopotczy się i zabiega o tysiące rzeczy z życiem praktycznym związanych, wieczorem zamienia się w „grande dame” dzięki powłoczystej toalecie, spływającej z godnością ku ziemi, i która każda sylwetkę — wyzyska, wyszlachetnia i przystroja.

Pomimo kryzysu i ciężkich czasów, ludzie coraz częściej wieczorowe stroje, długie toalety zajmują więc coraz więcej miejsca w garderobie kobiecej i stają się przedmiotem największej uwagi i twórczych wysiłków mody.

Popołudniowe, wizytowe suknie są potrzebne paniom, którym środki pozwalają na bywanie i przyjmowanie gości na herbatach i cocktailach; przeciętna, pracu-

jąca kobieta nie ma czasu na popołudniowe wizyty, ale ma go pod dostatkiem na wieczorne zebrań, na kino, teatr, lub kolacje w restauracji.

Najdemokratyczniejsza suknia

Nie będzie więc paradoksem jeżeli powiemy — że najdemokratyczniejszą toaletą, czyli najpotrzebniejszą wszystkim kobietom — jest suknia wieczorowa! Ale chociaż przeznaczona dla wszystkich, nie zniża się do poziomu sukni „petite femme”, ale przeciwnie, podnosi kobietę do wyżyn prawdziwej dystynkcji i elegancji.

A więc przedewszystkiem opada do ziemi, lub nawet opiera się nieco o ziemię brzegiem spódnicy, albo przechodzi w tren, w długą, wlokącą się za suknią i układającą na majestatycznej posadzce.

Sensacyjna nowość

Sensacyjną nowością jest toaleta, kreowana przez firmę Augustabernard, w której bardzo długi i szeroki tren zaczyna się nisko przy spódnicy i wlece się jak królewski płaszcz. Tren ten nie pozwala na swobodne poruszanie się w sali, napełnionej gośćmi, dlatego panie owijają się nim i przytrzymują go sprzodu, co również, przy wielkiej lekkości materiału i przy kroju w ukośne „déoupe”, wygląda jak ładnie ułożona draperia lub falbana.

Inną nowością niezwykle praktyczną są przypinane treny; wyobraźcie sobie, naprzykład, gładką suknię „princesse” z atłasu, do której dodaje się tiulowy tren w tym samym kolorze co suknia. Taki pomysł rzuciła firma Mainbocher, możemy mu wrócić wielkie powdziwienie. Tren taki może się składać z tiulowych falbanek, które ozdabiają spódnice i są umocowane sprzodu. Suknia taka ma tę wielką zaletę, że bez falbanek służyć może do restauracji, lub teatru, a przybrana trenem nadaje się na bale, rauty i wielkie zebrań, albo galowe przedstawienia.

Tren albo fałdy powłoczystej sukni stanowią jakby piedestał, na którym wznosi się wydłużona sylwetka kobieca. Fałdy, ukośne linie „déoupe” zarysowują kontury, mały dekolt sprzodu i głębokie spiczaste wycięcie stylu, ujęte obramowaniem z białego lisa, tiulowe kapki, lub falbanki u ramion — wszystko to nadaje wieczorowym toaletom godność westalek, połączoną z powiewnością i wdziękiem. Ta mieszanina eteryczności i prostoty w linii daje właśnie to ogólne wrażenie

„grande dame”, które zyskało obecnym toaletom pochwały zarówno pań, jak i panów.

Wieczorowe okrycia i kapki

Wspomnieliśmy już w poprzednich artykułach o nacisku, jaki zimowa moda kładzie na przybrania futrzane, grają też one wielką rolę w wieczorowych strojach.

Obecnie w Paryżu, panie będące w teatrze, w łóżach, albo na spacerze nie tylko nie zdejmują krótkich bolerek gronostajowych, lub aksamotnych, przybranych lisami pelerynek, ale pozostają nawet w płaszczach wieczorowych trois - quarts.

Wobec tego płaszcze wieczorowe stają się coraz strojnniejsze, i prawie przypominają suknie: najnowszy model płaszcza firmy Lanvin, jest z czarnego aksamitu, rękawy zaś gronostajowe białe, bez ogonków naturalnie.

Worth również robi futrzane rękawy, ale w tym samym tonie, co płaszczy; firma Vionnet, zawsze śmiała w swoich pomysłach, ozdabia czarny płaszcz rękawami i karczkiem — pasowym.

Ale tej zimy, najmodniejszymi wieczorowymi okryciami — będą pelerynki, tak zwane „Capes!” Mamy ich całą kolekcję! A więc capes z kaptuskami, albo kryzami, futrzane capes lub z lamy, capes podobne do żakietów i żakietki, ozdobione jakby pelerynką i przypominające capes! Inne jeszcze składać się będą właściwie z dwóch rękawów, połączonych szarfą, otaczającą szyję i spadającą na plecy. Fantazja wieczorowych narzutek staje się tak nieoczekiwana, że wkrótce trudno nam będzie je nazwać i określić ich fason!...

Francine.

Czy wolno nosić mundur? Sprawa d-ra Mosdorfa

Na dzień 22 b. m. wyznaczony został w Wydziale IV Karnym Sądu Okręgowego proces o zasądzenie znalezienia, wytoczony działaczom narodowemu o noszenie mundur Obozu Wielkiej Polski. Rozprawy będzie sprawą dr. Jana Mosdorfa, skazanego w swoim czasie przez Starostwo Grodzkie Warszawy - Południe na 250 zł. grzywny z zamianą na 2 tygodnie aresztu

za noszenie munduru OWP. Obrona oskarżonego powołuje się na to, że obowiązujące u nas przepisy ustawowe nie zawierają żadnych norm, zakazujących noszenia mundur. Należy nadmienić, że w analogicznej sprawie, mianowicie o noszenie miecza Chrobrego, Sąd Najwyższy orzekł już, że noszenie tej odznaki nie może być ścigane karnie.

Czterej słynni paserzy przed sądem Złodzieje okradali biura państwowe

Przed dwoma laty władze bezpieczeństwa zwróciły uwagę na tajemnicze kradzieże, dokonywane przez niewykrytych sprawców w całym szeregu instytucji państwowych, jak w Biurze Kontroli Placówek Zagranicznych MSZ oraz w Centralnej Bibliotece Wojskowej w Alejach Ujazdowskich 14. Złodzieje kradli maszyny do pisania i wartościowe arytmetry.

Mimo zarządzeń bardzo ścisłych obserwacji nie udało się tajemniczych złodziejom uchwycić nigdy na gorącym uczynku, jak również i po faktach kradzieży. Ujęto natomiast paserów. Są to: Jacek Feinschneider, głosu swego czasu z kradzieży monstancji w kościele N. M. P. na Nowym Mieście oraz pozostali Kiwa Tenenbaum, Chana Tenenbaum i Icek Schreiter. Nabytci maszyny i arytmetry paserzy oddawali do mechanika Ciszewskiego w Ostrołęce, przesyłając je pocztą, jako galanterię. Ciszewski odnawiał maszyny oraz zacierał i zmieniał numery.

Gdy zatrzymano paserów, aresztowany był również i Ciszewski. Zdołał on jednak udowodnić, że nie wiedział nic o pochodzeniu przesyłanych mu maszyn i działał w dobrej wier-

rze. Okazało się bowiem, że zacieranie i zmiana numerów na starych maszynach do pisania jest przyjętą w całym szeregu firm, które w ten sposób starają się nadać wyremontowanym maszynom pozór nowych.

Wszyscy czterej paserzy w dniu dzisiejszym zasiadli na ławie oskarżonych w Sądzie Okręgowym.

Starania o przedłużenie Moratorium hipotecznego

Organizacje właścicieli nieruchomości podejmują starania u czynników rządowych o przedłużenie dotychczasowego moratorium hipotecznego. Termin moratorium hipotecznego mija z dniem 1 października. Sytuacja właścicieli nieruchomości uległa dalszemu pogorszeniu.

Zachodzi konieczność dalszego przedłużenia moratorium do r. 1936. Według danych właścicieli nieruchomości zadłużenie hipoteczne kamienic w Polsce przekracza cyfrę 400 milionów złotych. Wobec niemożności lokatorów właściciele nie mogą spłacać długów.

Dziś na giełdzie

Waluty: Dolar 5.47; frank francuski 34.86; frank szwajcarski 171.80; funt szterling 28; marka niemiecka 211; szyling austriacki 99.50; korona czeska 25.60.

Monety: Dolar złoty 8.945; rubel złoty 4.625.

Dewizy: Berlin 211; Belgia 123.75; Holandia 357.60; Londyn 28.12; Nowy Jork 5.48; Nowy Jork (kabel) 5.51; Paryż 34.89; Paryż 26.43; Szwajcaria 172.17; Włochy 46.65.

Papiery procentowe: 3 proc. Poż. Budowlana 41; 4 proc. Poż. Dolarowa 51.12; 4 proc. Poż. Inwestycyjna 105.50; 5 proc. Poż. Konwersyjna 54.50; 6 proc. Poż. Dolarowa 50; 8 proc. Poż. Dillonowska 71.75; 7 proc. Poż. Stabilizacyjna 56.75; 7 proc. Poż. Dolarowa Warszawy 53; 7 proc. Poż. Śląska 62.50; 4.5 proc. Listy Zast. Ziemi 48; 4.5 proc. L. Z. T. K. m. Warszawy 47; 5 proc. L. Z. T. K. m. Warszawy 62.25; 8 proc. Listy Zast. m. Warszawy 51.50.

Akcje: Bank Polski 85; Lypop 10.50; Starachowce 10.30; Warsz. Tow. Akc. Fabr. Cukru 18; Ostrowiec 20.50; Modrzejów 3; Haberbusch 39 i 39.50.

Przy zaparciu stoła, przekrwieniu podbrzusza, bólach w krzyżu i w bokach, braku oddechu, bicia serca, migotaniu, szumie w uszach, zawrotach głowy i ogólnym złym samopoczuciu powoduje naturalna woda górska Francuska - Józefa wydajnie i skutecznie wyprowadza i znik poprzednich objawów niepokojących. Zalec. p. lek

William Locke

Chwalcy bałwanów

Przekład L. Ciechanowieckiej.

— Szkoda, żeśmy nie wzięli gabinetu — zauważył z westchnieniem. — Albo żeśmy się poprostu nie spotkali w zacisznym pokoju... Enfin seula...

— Tęba panu nie wystarczyło — odparła Minna. — Pańska ambicja nie byłaby zaspokojona. Pan lubi mieć liczną widownię...

Uniósł się i zaczął ją zapewniać o swej miłości. Ona zaś jest okrutna i zimna, jak Angielka.

— A ja myślę, że na dzisiaj wystarczy panu, to co pan zdobył.

— Czy mogę marzyć, że jutro... że innym razem... — Marzyć wolno każdemu — odpowiedziała, przesłoniwszy oczy rękami.

Po śniadaniu wyszli do ogrodu. Wdali białą jasny pałac kasyna. Polyskiwały kopuły, schody i tarasy wylaniające się z zieleni. Kobaltowe morze rozciągało się na horyzoncie w niebieskości nieba. Po lewej stronie wylaniało się z morskiej toni włoskie wybrzeże, a na prawo widać było Monako z pałacem, górującym nad starożytnym miasteczkiem. Wdołę mieniła się zielenią trawników i barwnie kwiatów, przeciętne geometrycznymi liniami białych kwiadrów i schodów. W upalnym powietrzu unosiła się woń egzotycznych roślin.

— Upajajcie... upajajcie... — powtarzał Boissy — jak wino, albo jak... pani.

80)

Minna wzruszyła ramionami i popatrzała leniwie wokoło siebie.

— Ładnie tutaj. Ale wkońcu ma się tego dosyć. Zresztą wszędzie jest nudno à la longue. Która godzina? — dodała po chwili.

— Pół do trzeciej — odrzekł, zerknąwszy na zegarek.

Pani Delamare miała przyjechać o pół do piętej. Można więc pozbyć się Boissy'ego.

— Może usiądziemy — zapytał Boissy.

Zajęli miejsce na fotelu pod parasolem.

— Proszę mnie bawić. Nudzę się — oświadczyła Minna.

— Bawić panią? Jestem zanadto zakochany.

— To proszę mi opowiedzieć, w kim się pan ostatnio kochał?

Zaczął znowu molestować Minnę, by zechciała mu być przychylną. Ją zaś zaczęło nudzić uwodzenie nieinteresującego towarzysza. Przejażdży się jej komunały i komplementy, jakimi ją karmił.

Nagle Boissy zamilkł i niepostrzeżenie opasał ją ramieniem. Znalazła się w jego objęciach, a zanim zdolała się mu wyrwać przywarł ustami do jej ust. Leżąc Minna z całej siły uderzyła go w twarz. Na pulchnym policzku Francuza wykwitła czerwona plama. Odpalony konkurent chwycił Minnę za rękę i wykręcił je z całej siły.

— Puść pan w tej chwili — przemówił ktoś rozkazującym tonem.

Ujrzeni wysokiego, tęgiego mężczyzny, odzianego w sportowe tweedy i wyblakły słomkowy kapelusz. Boissy zerwał się z fotela i obrz

Adolf Nowaczyński

Piąty o brydżu

Hymn reklamowy

„Gdyby stanął na stanowisku, że głos ludu jest głosem Boga, należałoby „Rodzinę” Słonimskiego, graną obecnie w Warszawie przez mistrza Jaracza w otoczeniu znakomitego zespołu, uznać za najświetniejszą komedię ostatnich lat dziesięciu. Tłumy publiczności, zalegające widownię, kasa zamknięta na godzinę przed przedstawieniem, dyskusje i napięte polemiki — wszystko to świadczy, że komedia Słonimskiego trafiła w jakieś sedno: aktualności, humoru, charakterów, poezji, sytuacji czy dowcipu”.

Tak zaczyna swój hymn reklamowy ku uczeniu nowej sztuki p. Słonimskiego mecenas Breiter. Hymn zajmuje całą frontową stronę najpoczytniejszego literackiego pisma w Polsce, t. j. „Wiadomości Literackich”. Po czym w hymnie padają ważne nazwiska: Molier i Fredro. Po czym czytamy:

„W „Rodzinie”, która jest, moim zdaniem, najlepszą komedią Słonimskiego, znajdujemy wszystkie cechy artystycznej twórczości i poglądu na świat autora. Poeta, prozaik, człowiek teatru, ironista, romantyk, a przede wszystkim obywatel swego kraju i — w znaczeniu goethowskim — obywatel świata, — wszyscy podali sobie ręce, aby stworzyć sztukę, która napewno zostanie w rocznikach teatru nie tylko jako tradycja świętych ról, ale jako rzeczywisty przekrój naszej obywateli i konfliktów istotnych, trwałych, wnoszących się ponad przeciętną zwykłość”.

Poczem mecenas Breiter, wyjątkowo utalentowany dyalekt i sofista, składa hołd patriotyzmowi (sic!) Słonimskiego, a potem składa hołd państwu polskiemu (sic!), jako sanatorium dla malkontentów z obu sąsiednich państw absolutystycznych, hołd dla ultimatum refugium żydostwa z całej Europy, hołd dla Ziemi Obiecanej i Otrzymanej, hołd dla Judosławii, hołd palestranta dla polskiej Palestyny. I oto przykład, oto wzór jak się pisze recenzje i krytyki!

W porządku

Mam pełne uznanie dla p. E. Breitera za tę koleżeńską, solidarność i lojalność, jak zresztą należę do żarliwych czytelników tak poezji, jak i kronik tygodniowych Antoniego Słonimskiego, tego najniezależniejszego, ale i najniebezpieczniejszego z piszących zdobywców Warszawy. I p. Słonimski jako autor, i p. Breiter jako recenzent są w całkowitym porządku. Satyręk żydowski postanowił sobie zniszczyć u Polaków resztki godności rasowej, zniszczyć w jednym ataku gazów rozweselających i dokonał tego pono z najwyższą maestrią strategiczną i pisarską, tak, żeby sztukę narzucił repertuariowi wszystkich polskich teatrów; pójdą inteligentni żydzi, to za nimi jak zawsze poszłapię i tępy, bezambitny mob burżuazji. Azji autochtonicznej. I swego dokazał, zwyciężając na całym froncie. Czerń z dancingów i z minsterstw wali hurmem do teatru i zaśmiewając się aż do kolek, okłaskuje upodlenie polskie, i nędzę polską, i drafstwo polskie, i rujnę dwóch ras (Chazarów i Lechitów), i ziemianśki dwór zguanizowany, i ba g a g e rozwalającą się po meblach, i aforyzmy dzieżdźca, buhaja i szurgota. Brawo Słonimski! Jak tylko te Lechity lubią i pozwalają, to bić po pyskach dowcipami, a potem liście z laurów warszawskich wrzucać do gorącej kąpieli, do wanny.

W porządku też jest i mecenas od komunistów, że jeszcze pośpiesza z pomocą sukcesowi swego konfratry.

Nie w porządku

Nie w porządku natomiast jest, jak zawsze bywała, druga strona, ostatni Mohikanie, czyli ustępująca z placu, ze wszystkich placów i placówek w stolicy autochtoniska mniejszość, oraz jej duchowa i ideowa awangarda.

Idzie w innym teatrze sztuka Adama Siedleckiego.

Najpierw jest autor w nieporządku.

W erze ciężkiej, ciężarnej, przełomowej, osobliwej, w erze śmiertelnych zapasów Chrześcijan

z Antychrystem, w erze burz i orkanów, w której aryjska czy indoeuropejska Europa nadludzkimi wysiłkami kroci ofiarników i męczenników zdziera sobie z karku wampira kapitalistycznej Shylockracji, w erze najważniejszej ewolucji i reformacji, przez jaką ludzkość kiedykolwiek przechodziła — Adam Siedlecki daje nam Sztukę dla Sztuki, czy sta sztukę, dramat. Odwraca się tyłem do dnia dzisiejszego, zamyka wszystkie okna od ulicy, nie chce słyszeć o drgawkach i konwulsjach społeczeństwa, a zamyka się na klucz z kilkoma osobami (burżuami) z imaginacji, z czystej imaginacji.

Rostworowski przerwał sobie malowanie swoich historycznych fresków i zszedł w dół, w nizinę i z nich polski, „Krasinski” hrabia dobywa jęki i zgrzyty groźne dzisiaj.

Z drugiego brzegu, jeden taki solista w chórze z „Nieboskiej Komedii” rzuca się w sam wir i zgiełk straszliwej tragicznej walki i staje otwarcie w obronie swych współrasowych rodzin i klanów, wyszydając najuchwalej jeszcze broniących się w ostatnich okopach Polski Chrześcijan. I podczas, kiedy inni już ośmalać się w walce z Behe-mothem czy Belphagorem i resztkami sił potykają się, Adam Siedlecki daje nam dzisiaj, a n n o D o m i n i 1934, sztukę dla sztuki!

Suwerenny Grzymała

Przyznajmy mu odrazu, oddając co cesarskie cesarzowi, a co słuszne i zasługujące autorowi. Najszersze, najpoważniejsze, najgruntowniejsze, najgłębsze, najartystyczniejsze dzieło Siedleckiego. Całkiem inny, całkiem nowy, niespodziewany, suwerenny Grzymała. Utwór imponujący, jako odlew z jednego kruszcu. Piękność, sumiennosc, powaga, subtelność, finezja, pańskosc. Ani śladu z tych dawnych teatralnych robót, irytujących choć intratnych. Sublimowany Grzymała. Reprezentatywny. Można śmiało tłumaczyć na cztery języki europejskie, a będą to grać i dysertacje na ten temat pisać. Dla wszystkich nas siurpryz, tak wszystko bowiem sub specie aeternitatis, tak żadnej koncesji, pół-koncesji dla audytorium... Pod względem rangi i klasy tuż obok Nakowskiej. Możemy być dumni. I patrzymy nań z respektem o 50 proc. wyższym.

A jednak...

A jednak? A jednak? A jednak że tylko Sztuka dla Sztuki, luksus, biżuteria. Niech go za to skończenie dojrzałe dzieło błogosławi arcykapłan Miriam i jego akolici. Ci, którzy walczą i bronią pięć po pięć ostatnich jeszcze redut, mogą Siedleckiemu tylko przebaczyć i powinszować. Czem są bowiem wobec wszędzie trzęsącej się ziemi, wobec tu i ówdzie już zwalającej się ziemi, wobec tych dosłyszalnych, już przeciągłych grzmotów i piorunów, i piorunowych raz po raz łysków, wobec tych ołowianych chmurzynek na wszystkich horyzontach te pod mikroskopem odkrywane tragedie same, same same, ciagle same, te tokowania gluszczone, te nekrologiczne choć i psychologiczne dociekania, dojadrowania dogruntowywania? Czem ten sądny dzień nad molekulę, nad „jętką jednodniową”, nad lowelasse, nad erotomanem, nad wyrwanem z czered n i c z e m, nad osobą od Loursa, panem X? Jeszcze więc jeden Don Juan pokarany? Mecenas z ulicy Hożej czy też Kruczej? „Nie igra się z miłością”? Los się mści? Las się mści? Uwodziciel? Kto kogo uwoził? Do Kanady? Do Chin? Próżniaki szelmy są tam wszyscy razem. Z kapitalów i ze spekulacji widocznie żyją. Czekają tylko na wiecznego brydza! Takie zmartwienia mają. Wyrzucić na zbyty łeb z luksusowego mieszkania (resztę min odebrałszy) na ulicę z takim kogutem sztykowcem, a wraz mu odejść apetyty na jeszcze jedną, tym razem koleżankę

córki i to z medycyny! z medycyny!...

Prasa

Można sobie teraz wyobrazić, jak do tego asocjalnego, ale w rygorystycznej moralności swej omal protestanckiego, p u r y t a n s k i e g o d r a m a t u (tytuł „Czwarty do brydza” i e t y k i e t a: „Komedia”, to chwytliwy dla skretyniałej „Warszawki”) odniosła się prasa naszej Sanacji Sexualnej. Tym razem Boy, jak gentleman, zawsze bądź co bądź p a r i n t e r p a r e s. Natomiast pozwoliły i ułożyły sobie asy z brukowców. Pani Krzywicka jeszcze jako tako z semickim sensem. Natomiast zapasiona hiena poranna z najordynarniejszym cynizmem i z takimi kwiatkami stylowymi, jak: „Nuda martwami rękami kołaczce do wrót pustyni, załudnionej konwensansami”.

Prasa obozu narodowego tradycyjnie odnosi się do swoich autorów w teatrze i w literaturze z krytycyzmem, spotęgowanym miejscami do zenitu. Raz jedni, raz drudzy, raz ci, raz tamci (nie wyłączając zresztą i samego Grzymały, jako recenzenta) zdają egzaminy, czy wyczyniają popisy maksymalnej obiektywności i bezparteczności. Metody takie wyrodiły się z czasem w maniery dziwaczne i już bezsensowne. Wychwała się często lub traktuje w rękawiczkach różnych panów z tamtych ulic i przedmieść, licząc czy kalkulując na to, że przykładem europejskości zachęci się do naśladowania zatych rządowców, rewolucjonistów, żyjących z „reptilien - fondu”, judemagogów, possessantów, dworskich skrybów, solenizantów, waletów wolnośniliwych i t. p.

Nic z tego.

Barbarzyńcy, w pierwszym pokoleniu z kulturą oswojeni, mają

na oczach klapy, jak chabety dryndziarskie. „E w i g e S z c z e n i a k e r e i” odróżnia tylko kolory biały i czarny. Spodziewać się kurtuazji od takich cham-pionów literackich, to podawać się iluzjom. Nie na to kaptają sobie na jarmarku takich Rzymowskich, żeby im potem pozwałać na jakieś ekstratury i ekstrawagancje.

Zreformować taktykę

Wobec takiego rzeczostanu prasa tradycyjalistyczna, a w prasie krytycy i recenzenci powinni raz już zreformować całą taktykę: maksymalne poparcie dla swoich, a całkowite neglizowanie tamtych, z rygorami przemilczania włącznie. Traktować ich, jak powietrze, jak złe powietrze. O swoich natomiast pisać bez żadnego cieniowania i cieniowania, superlatywnie, tak jak Pomper o Wittlinie, Wasserzug o Littaurze, Grosstern o Wasserzug, Krzywicka o Arnstajnowej, Arnstajnowa o Tuwimównie, Mortkowiczówna o Korczaku, Napierski o Mortkowiczównie, Appenschlak o Hemarze, Frenkiel o Peiperze, Peiper o Pomperze, Pomper o Winawerze, Winawer o Beylinie, Beylin o Muszałównie, Muszałówna o Maliniakównie, Maliniakówna o Zahorskiej, Zahorska o Toeplitzu, Toeplitz o Brodzkim, Brodzki o Sterlingu, Belmont o Okręcie, Sterling o Kramsztyku, Kramsztyk o Baruchównie, Baruchówna o Mühlsteinie, Mühlstein o Rubinsteinie i t. d., i t. p.

Wzór tej prozy przyjacielskiej i na serio sympatycznej dał nam ostatnio p. mecenas Breiter.

Jeżeli wszyscy nie zaczniemy naśladować w tem mecenas Breitera, to za pięć lat nie „zaistnieje” już żaden Lechita ani w literaturze, ani w repertuarze. Rozdziobią nas Kruki, Wrony, Kohny...

Zostanie oczywiście Kaden. Ale to tak, jak żaden.

Z nauki i sztuki

Literatura

— Nowa powieść Jana Giradoux. Jean Giradoux, znakomity pisarz francuski, autor „Intermezsa”, pisze obecnie nową powieść p. t. „Walka z aniołami”. Drukuje ją „Nouvelle Revue Française”. (b)

— Nowy transport z mieniem kulturalnym polskim, wywiezionem do Rosji, przybył do Warszawy. W ubiegłym tygodniu nadszedł do Warszawy transport, złożony ze 113 skrzyń, zawierających około 11.000 dzieł, odzyskanych ze zbiorów Biblioteki Publicznej w Petersburgu, w wykonaniu art. 11 Traktatu Ryskiego. Zbiór ten składa się z druków z 16. do 18. wieku, stanowiących częściowo książki z Biblioteki Załuskich, częściowo zaś druki o charakterze ekwiwalentów. Bliższe szczegóły co do zawartości transportu będą podane w terminie późniejszym. Prace nad odzyskaniem reszty druków i rękopisów Biblioteki Załuskich dobiegają końca i zapewne będą ukończone w roku bieżącym. Prace odbiorcze wykonywane są w dalszym ciągu przez delegację polską w Mieszaney Komisji Specjalnej w Leningradzie. Ostatni transport przekazany został Bibliotece Narodowej w Warszawie.

Muzyka

— Wanda Piasecka, wybitna pianistka polska, mieszkająca stale w Paryżu, wyjechała na tournée artystyczne do krajów słowiańskich. W czwartek bieżącego tygodnia wystąpi z recitalem w Pradze Czeskiej, w końcu stycznia da koncert w Białogrodzie, a w lutym przybędzie do Polski, gdzie wystąpi m. in. w Warszawie i Poznaniu. W Warszawie grać będzie 9-go lutego na wielkim koncercie symfonicznym w Filharmonii pod dyrekcją George Georgescu.

— Koncert St. Niedzielskiego w Londynie. W teatrze Palladium w Londynie odbył się koncert pianisty, Stanisława Niedzielskiego. Program wypchnął wyłącznie utwory Chopina. Publiczność, tłumnie zapełniająca wielką salę teatru, grając o klaskiwała polskiego artystę, zmuszając go do odegrania 5 nadatków.

Plastyka

— Odczyt prof. Skoczylasa: „Sztuka w Z. S. R. R.”. W czwartek, dnia 18 b. m., prof. Władysław Skoczylas wygłosi w Instytucie Propagandy Sztuki odczyt p. t. „Sztuka w Z. S. R. R.”. Prelegent, po powrocie z wycieczki artystycznej do Rosji, podzieli się ze słuchaczami wrażeniami bezpośredniego zetknięcia się ze sztuką sowiecką. Początek odczytu o godz. 20-cj.

Teatr

— Nowe sztuki polskie. Najnowsza sztuka M. Jasnorzewskiej-Pawlikowskiej, autorki „Egipskiej pszenicy” i „Niebioskich załotników”, osnuta jest na tle życia mrówek i dlatego też nazywa się „Myrmeis”. Równie dziwnie, jak tytuł, brzmią nazwy postaci akcji. Np. Xax, Xaura, Illi itd. Oczywiście życie mrówek jest tylko pozorem, pierwszy i trzeci akt dzieje się w kopcu mrówek, ale drugi przenosi widza między ludzi. Tło zostaje zmienione, aktorzy (osoby sztuki) pozostają ci sami. Zagadnieniem sztuki jest odwieczny konflikt instynktu społecznego z indywidualizmem.

Aleks. i Mieczysław Lisiewiczowie napisali sztukę, zbliżoną tytułem do głośnej powieści St. d'Exupery'ego „Noen lot”. Sztuka Lisiewiczów nazywa się „Noen loty”. Lisiewicz sam jest lotnikiem, a sztuka, jaką stworzył wspólnie z żoną, rozgrywa się w ciągu dwudziestu czterech godzin na tle życia lotniczego. Trzy akty. Odrazu w pierwszym akcie kontrast. Akt zaczyna się sielankowym wieczorem rodzinnym, kończy się odejściem męża na noen lot. Zagadnienie sztuki: zdrość żony o zawód męża. Walka kobiety, ażeby w życiu mężczyzny, pochłoniętego pasjonującą pracą, znaleźć należne miejsce. (b)

— Nowa komedia Scheinpflugowej. Olga Scheinpflugowa, czeska autorka dramatyczna, której sztuka „Okienko” grana była w Polsce w ub. sezonie, napisała nową komedię p. t. „Iustawka”, osnutą na tle aktualnych stosunków deflacyjnych. (b)

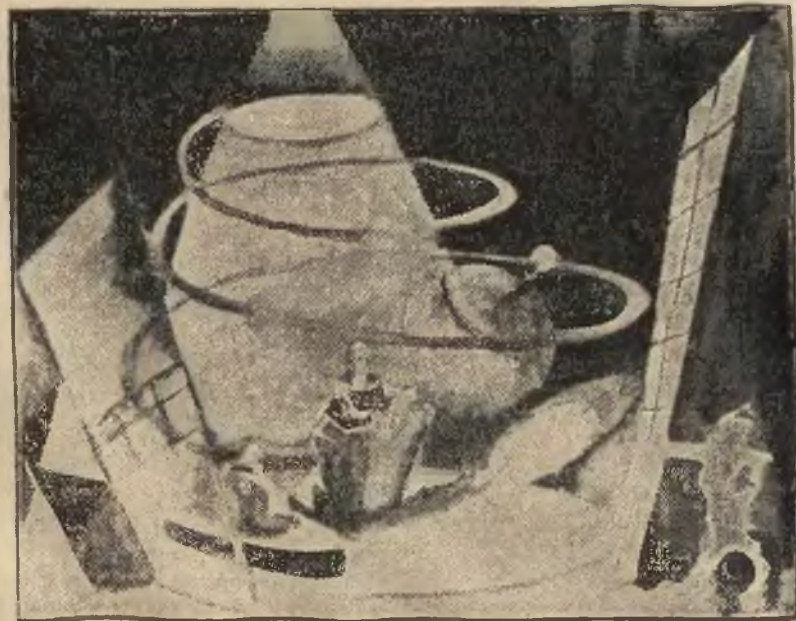
Repliki dekoracyjne Wincentego Drabika

Na wystawie pośmiertnej prac malarskich i projektów dekoracyjnych Wincentego Drabika, świeżo otwartej w „Zachęcie”, znajdują się również nieznane dotąd szerzej „repliki dekoracyjne” nieodżałowanego artysty.

Otóż Drabik, ilekroć bywał w

w dekoracjach Frycza.

Oba te kontrprojekty Drabika nie były oczywiście nigdy wykonane na scenę. Są to szkice, robione z wewnętrznej potrzeby, powstałe z tej pasji artystycznej, którą w Drabiku zawsze kipiała. Jest w nich rozmach i

W. Drabik.

Projekt dekoracji do „Senatu szaleńców”.

teatrze na jakiejś sztuce, do której dekoracje robił kto inny, — po powrocie do domu miał zwyczaj rzucać na kartkę papieru swój projekt dekoracyjny do tej sztuki, swoją replikę: „Jakbym ja to zrobił, gdybym był dekoratorem tej sztuki”.

owa wizyjność, tak charakterystyczna dla twórczości Drabika. Jest w nich bezinteresowność artysty, który musiał się wypowiedzieć, bez względu na to, czy projekt jego ma szansę realizacji, czy też nie. Był to bowiem człowiek bez reszty oddany

W. Drabik.

Projekt dekoracji do „Don Kiszota”.

Dwie takie drabikowskie repliki reproduujemy w dzisiejszym numerze. Jedną z nich — to kontrprojekt dekoracji do „Senatu szaleńców” Korczaka, granego przed kilku laty w Ateneum w dekoracjach Poredy, drugą — to kontrprojekt dekoracji do „Don Kiszota” Miłaszewskiego, granego w Teatrze Polskim

swemu zawodowi, żyjący tylko i myślący stale jego kategoriami. Gdy był w teatrze — zjawiała mu się w mózgu wizja dekoracji własnych, pod tym kątem widzenia patrzył na każdą rolę teatralną. Dowodem zaś tego najlepszym są te dwa przepiękne szkice, które dziś zamieszczamy w numerze.

Epopea nordycka

Prąd dramatu historycznego w teatrze niemieckim

Obecnie, największym po „Schlageterze” Hannsa Johsta, sukcesem nowego teatru niemieckiego jest sztuka Fryderyka Forstera „Wszystko przeciw jednemu. Jeden przeciw wszystkim”. Forster, współdyrektor bawarskiego teatru państwowego, uważany jest za autora przyszłości w hitlerowskich Niemczech. Ostatnia sztuka Forstera jest rekonstrukcją historyczną dziejów roku 1523. Dramat przedstawia walkę Szwecji z Danją i szwedzką wojnę domową, ale właściwie cała treść jest jedną wielką aluzją do Hitlera. Jak Gustaw Waza był zbawcą Szwecji, tak Hitler jest zbawcą Niemiec.

Akcja zaczyna się ogłoszeniem upokarzającego dla Szwecji traktatu z Danją, który musiał być podpisany po morderczej wojnie (Przenosić, aż zbyt widoczna — idzie o Wersal). Równocześnie zostaje wygnany Gustaw Erichson, z rodu Wazów Bojaźliwi chłopci odmawiają mu schronienia, Waza tuła się po północy Szwecji, w zimnie i nocy polarniej. Dostaje w końcu pracę w kopalni.

Jest apostołem odrodzenia narodowego Szwecji, ale, jako potomek wielkiego rodu, wydaje się podejrzany robotnikom i chłop-

stwu, odnoszą się do niego nieufnie. W tym czasie biskup Trol le popiera przymierze z Danją. Waza protestuje, nazywając biskupa zdrajcą. Zaczyna się prześladowanie Wazy, który chroni się do swego domu. Wypędza go stamtąd żona. Szpieczy duńscy palą dom, mordują dzieci, krzyżują żonę Wazy, która w ostatniej chwili uwierzyła w posłannictwo narodowe męża i chciała go ukryć.

Szwecja powstaje. Po krwawej wojnie domowej, po wyniszczeniu Szwecji pożarami. Waza zdobywa tron. Jest bohaterem narodowym.

Teraz zaczyna się jego ostatnie, najważniejsze zadanie: uczyńć z młodzieży swego kraju stal, która nigdy nie pęknie. Trzeba odbudować dom chłopski, spalony przez wroga, odbudować cały kraj, a młodzieży dać trwałą rolę dominującą, gdyż Waza przekonał się, że wiek dojrzały woli ustępstwa, niż walkę, nie ma entuzjazmu i wiary.

Dramat został wystawiony kranowato realistycznie. Pełno scen rzezi, mordów i walk. Wszędzie zaś przewija się kult bohaterstwa, koncepcja epopei nordyckiej. Publiczność przyjmuje sztukę entuzjastycznie.

TEATRY

WIELKI: Dziś opera Bizeta, „Carmen” z ostatnim występem Wermińskiej. Jutro opera Mussorgskiego „Borys Godunow” pod dyktando Berdajewa. W piątek opera Pucciniego „Tosca” z występem tenora Mariona.

NARODOWY: Dziś i jutro komedia Shawa „Nigdy nie wiadomo” z Lubieńskiego, Jarkowską i Wesolowskim.

TEATR POLSKI: Dziś i jutro komedia Perzyskiego „Aszantka” z Eichlerówną.

TEATR NOWY: Dziś i jutro A. Grzymały „Siedleckiego. Czwarty do brydża” z Jezierską, Różyckim, Zmichem i Ziemińskim.

TEATR LETNI: Dziś i jutro komedia Devala „Towariszcz” z Gwilińską, Janicką, Leszczyńskim i Kurnakowiczem.

TEATR MAŁY: Dziś i jutro komedia Pawlikowskiej „Złotnicy niebiescy” z Gorczyńską, Brydzinskim, Warneckim i Daczyńskim. W końcu tygodnia premiera komedii „Ten i tamten” kiedrzyńskiego.

NOWA KOMEDIA: Dziś i jutro komedia Słonimskiego „Rodzina” z Jarszczem i Modzelewską.

LATENEUM: Dziś nieczynny. W czwartek premiera sztuki S. Treadwella „Maszyna”.

KAMERALNY: Dziś premiera „Hamleta” Szekspira w reżyserji Benjy.

REDUTA: Dziś i jutro „Młocząca” Szczepkowskiej. W piątek premiera komedii Łopalewskiego „W. A. P. R. O. S. A. M.”.

8 m. 30 (ul. Mokotowska): Dziś i jutro operetka „Miłość i złoto” z Makowską, Obarską i Wawrzkowiczem.

WIELKA OPERETKA (Karowa): Dziś i jutro operetka „Bal w Savoyu” z Kulczycką, Halamą i Grudzińską.

CYRK STANIEWSKICH: Dziś i codziennie o 8.15 wiecz. „Cyrek pod wodą”. Wielka pantomina wodna przy udziale 250 osób.

WYSTAWY

INSTYTUT PROPAGANDY SZTU KL: IV Salon Zimowy.

ZACHETA: Wystawa pamiątkowa s. p. Wincentego Drabika oraz wystawy Marii Bloembergh, Z. Albionowskiej, Minkiewiczowej i R. Zerycha.

MUZEUM NARODOWE (Al. 3-go Maja): Wystawa pamiątek po Stefanie Batorem i Janie Sobieskim.

KAMIENICA BARYCZKÓW: Zbiory malarstwa polskiego XIX i XX wieku oraz wystawa kopii arcydzieł malarstwa.

DOM SZTUKI (N. Świat 27): Wystawa dzieł sztuki Juliusza Kossaka.

MUZEUM ARCHEOLOGICZNE w Erazma Majewskiego (Pałac Staszica) otwarte w środy, piątki i niedziele od g. 10—14.

KONCERTY

FILHARMONJA: W piątek koncert symfoniczny pod dyktando A. Soltysa ze Lwowa. Solista: H. Czaplinski (skrzypce). W programie: Mendelssohn „Sen nocy letniej”, Beethoven Koncert skrzypcowy D-dur, Beethoven 5-ta symfonia, Lalo Symfonia hiszpańska.

KINA

ADRIA: „Ulica”.

AMOR: „Jego Eksceleńca Subjekt” i piosenki atletyczne.

APOLLO: „Prokurator Alicja Horn”.

AS: „Jego Eksceleńca Subjekt” i „W ciemni drapaczki chmur”.

ANTINEA: „Pozwólcie nam żyć” i „Krwawy szlak”.

BAJKA: „Powódź” i rewja.

ATLANTIC: „Przygoda na Lido”.

CAPITOL: „Hazard życia” i „5 przekleństw Dżentelmanów”.

CASINO: „Prawda życie Henryka VIII”.

COLOSSEUM: „Szturmowa brygada”.

COLOSSEUM (Mała sala): „Pat i Patachon jako włóczędzy”, „Pałac na kółkach”.

CORSO: „Kawalkada” i rewja.

CRISTAL: „Syn Indji” i „Każde mi wolno kochać”.

EUROPA: „Piękny jest świat”.

ERA: „King Kong”.

FAMA: „Dzieje grzechu”.

FILHARMONJA: „Moje marzenie to ty”.

FORUM: „Biały upiór”.

HOLLYWOOD: „Fancerkki z Buenos Aires” i rewja.

KINO PARAFI SW. ANDRZEJA: „Ben Hur” i dodatki.

LOS: „Dobroczyńca ludzkości” i „Ludzie w Hotelu”.

MEWA: „Uśmiech szczęścia” i „W tajnej służbie”.

MAJESTIC: „Góra lodowa” (S. O. S.).

MASKA: „Turbina 50.000”.

MIĘSKIE: (to 4.30 dla młodzieży) „Pod Twoją obronę”.

MIĘSKIE: „Wielka grzesznica”.

MARS: „Uśmiech szczęścia” i „Charlie ratuje Europę”.

NOWA TOMBOLA: „Pocałunek przed lustrem” i „Cohn i Kelly w Hollywood”.

NOWY SPLENDID: „Hrabina Monte Christo”.

PAN: „Miłość w anicie” i „Świat bez mężczyzny”.

PETIT TRIANON: „Tylko nie w usta” i „Nieznany sprawca”.

Pełna tabela loterii

9-ty dzień ciągnięcia IV-ej klasy

I i II ciągnięcie
Główne wygrane

Po 10.000 zł. N-ry: 46844 73238 166553.

Po 5.000 zł. N-ry: 123597 142216.

Po 2.000 zł. N-ry: 382 5066 19532 28396 48408 53464 65814 65816 66284 85524 99267 116324 128114 138123 146152 150229 152832 163494.

Po 1.000 zł. N-ry: 16854 23183 23765 28889 32402 42918 43282 43339 46138 52439 56812 63945 66846 77200 80735 95742 97164 97228 102626 113255 116164 117291 121060 123639 128627 129251 133328 135098 142879 149995 150119 153651 158648 159844.

Poco martwisa się i trapić,
Kiedy szczęście jest tak blisko:
W kolekturze A. WOLANSKIEJ
Twoje szczęście jest siedlisko.

Stawki

34 58 62 211 323 74 498 502 86
666 715 53 978 1009 74 187 332 444
735 913 83 2015 16 219 406 28 35
653 734 79 89 823 979 3071 284 360
89 517 722 30 815 4103 80 419 730
914 5170 241 378 436 65 573 81
775 79 98 846 88 980 6067 261 897
7187 254 83 372 600 9 71 741 936
82 8039 210 383 438 592 662 9215
515 62 841 61 94 98
10029 85 118 21 337 56 562 615
11502 608 917 12125 35 90 530 81
630 713 79 870 13098 217 26 79 309
56 429 638 79 710 83 99 938 14079
281 96 429 524 630 54 57 15024 78
317 575 664 839 930 16028 94 283
86 99 450 639 766 829 49 69 17023
85 191 301 19 654 846 18066 67 260
350 486 723 805 11 19028 213 398
450 687 707 908 23
20153 209 49 352 57 432 57 663
757 844 56 21069 335 45 429 35
534 685 755 816 43 71 932 22068
125 46 266 94 426 78 589 805 951
37 67 23277 306 42 75 90 406 84
561 610 723 86 24065 32 90 140 232
61 392 94 505 28 752 880 991 25203
9 82 322 56 89 807 26281 331 418 68
530 659 73 747 830 901 27086 135
40 266 85 339 427 574 78 715 930
37 56 28126 27 91 457 74 95 632
36 62 788 814 55 961 29091 238
346 401 24 62 688 807 31 44 963
80

30033 89 109 31 36 514 82 666
769 31033 412 588 625 874 907
32022 44 63 148 779 97 357 64 88
417 500 632 95 721 34 914 41 81
33001 13 40 72 111 57 243 359 401
88 679 840 88 89 939 80 34006 50
70 133 226 55 472 566 73 693 787
974 35206 320 53 478 548 58 775
824 72 926 36107 94 210 307 82
488 736 39 865 69 980 37044 70 222
71 342 564 643 26 745 984 38054
77 120 62 624 50 741 957 99 39148
800 11 36
40024 99 139 272 308 408 93 515
657 63 769 85 995 41116 17 56 255
355 82 549 91 882 42199 288 309
17 36 553 970 43173 88 353 619 62
737 61 971 73 44288 513 73 686 805
72 45018 65 84 317 30 433 77 535
91 685 738 920 62 46068 179 287
417 798 836 945 83 47047 125 78
286 300 836 47 956 48018 34 146 99
652 87 790 817 910 50 49027 215
74 312 30 37 476 574 748 942 50
50120 87 291 432 549 645 829
51048 207 42 94 310 554 699 858
918 42 85 52301 598 673 802 53065
113 80 209 12 383 488 669 764 92
839 52 946 93 97 54253 70 307 14
466 743 55029 459 600 67 760 94
56082 137 44 219 506 44 657 860
970 57266 85 997 58002 21 183 275
588 766 81 945 59349 54 499 620
909 27 41

60213 314 419 5544 691 721 958
61135 60 87 235 494 62017 52 96
98 126 283 354 56 417 53 85 91 93
572 669 762 814 62222 357 478 625
728 57 916 64066 178 245 318 32
163 559 701 6 15 833 935 65267 380
480 941 83 66232 82 335 71 449 613

PRAGA: „Szpieg w masce” i rewja
ROXY: „Noc w Kairze”
RAJ: „Pocałunek skazanka”, Film
Polski.
STAROMIEJSKIE: „Postrach Arizony”, Film Polski.
SOKOL: „Albert Prejean” i film polski.
TON: „Sekret kobiety” i „Buster Keaton”
UCIECHA: „Orły na uwierz” (Malygn).

KINO X: „Złote sidła” i 10% dla mnie”.

712 941 64 67120 38 215 51 341
76 89 93 528 609 14 68 773 842 65
950 68044 318 26 29 531 638 66
762 68 69028 186 93 204 756 76 865.
70405 11 723 30 986 94 71041 262
441 91 529 60 712 61 931 55 99
72090 242 321 523 52 96 658 880
920 97 73257 349 65 532 635 56 805
74118 254 60 646 736 94 834 36
75218 381 420 62 800 35 36 926
76121 41 63 67 338 650 735 63 857
77205 371 89 92 495 673 718 99
78182 93 263 96 438 59 63 83 608
80 873 92 352 79023 212 481 831
970 80.

80044 135 339 43 483 503 781
828 936 62 83 81089 119 61 273 339
80 522 38 53 87 604 36 460 82048
513 66 75 95 754 814 966 83112 60
231 79 409 56 70 589 682 733 38
828 48 54 79 996 84097 364 66 72
94 431 69 558 762 85068 158 238
427 675 998 86089 378 635 708 47
78 883 935 44 87130 36 71 95 395
506 27 708 810 93 996 88112 207
498 638 701 29 843 58 922 47 89137
64 97 359 88 441 676 811 17 79 967.

90045 50 168 244 577 99 627 31
883 91092 328 91 572 76 624 72 853
943 92163 90 250 492 555 89 692
725 820 93067 100 226 53 443 600
17 40 764 847 95 913 94036 139 351
71 658 824 42 54 95 956 95009 24
27 155 94 265 303 90 466 938 60 84
98 764 864 65 905 39 96127 34 58
78 323 67 689 806 38 53 97158 244
61 64 577 714 54 64 90 818 26 993
98174 381 91 530 66 803 99055 276
479 83 67 683 752 64 67 863 925
38 70 91.

100146 295 360 75 475 962 101089
150 225 324 501 2 77 99 673 715
69 937 102024 58 173 442 77 86
541 60 76 81 690 749 801 44 931
103028 107 95 406 627 45 731 36
837 69 917 104060 180 473 634 769
806 925 48 105062 86 258 320 665
803 931 74 106018 26 312 83 428
46 746 856 107027 43 256 491 533
83 637 766 821 68 973 108133 91
206 365 494 690 755 83 802 939
109340 46 459 818 927 67 71
110144 202 8 47 894 982 111036
190 215 22 319 57 87 439 504 613
21 750 906 50 62 73 112239 52 77
514 659 66 79 706 826 80 113036
83 636 96 729 41 92 924
114004 89 166 69 272 362 402
638 75 97 727 68 858 94 946 90
115055 228 423 18 799 886 116007
130 75 461 601 794 906 40 84
17076 156 211 14 324 721 56 877
88 997 118097 215 24 55 77 327
433 79 544 67 999 119162 320 49
507 63 79 765 897 903 16.

120171 80 335 433 525 708 52
982 94 121055 169 227 446 670 727
841 990 122078 274 368 94 734 42
873 99 988 123152 79 232 39 96
390 97 452 660 67 85 750 901 47
124131 38 328 29 85 533 720 851
98 125005 33 36 54 388 488 514 69
98 740 851 126187 219 487 580 625
54 71 730 825 961 12157 222 302
41 51 63 84 419 754 76 87 128056
149 73 85 330 539 621 783 826 74
89 924 27 58 129008 101 236 510
690 761 859.

130043 74 326 494 600 81 765 82
131011 33 39 68 141 44 54 262 493
544 54 630 90 717 73 867 132011
944 97 534 628 856 964 133032 33
125 332 491 538 703 7 43 47
134003 12 135 92 202 15 69 526
896 135084 223 33 561 717 28 33
806 34 136225 32 75 470 515 76
722 827 60 137069 89 94 211 325
42 46 52 95 453 596 637 54 727 39
881 138027 262 493 625 787 839
951 13068 211 26 39 45 47 429 54
578 752 78 858 973 74.

140037 38 174 212 362 94 424
72 502 665 712 929 51 141001 93
202 305 596 646 729 849 995 98
142169 92 216 51 92 378 597 643
91 796 829 52 909 31 143011 44 50
88 102 56 203 11 37 54 366 660
739 867 79 955 59 75 144467 514
54 644 810 96 949 80 145237 42 73
578 87 658 708 812 146004 26 33
75 87 129 214 31 90 407 738 813
968 71 147271 99 326 412 88 509
98 636 793 854 56 66 88 148022 33
378 518 919 73 149237 42 43 306
51 54 61 468 537 58 867 919 28
150000 183 334 69 466 548 723
911 18 996 151 226 59 97 384 403
519 61 694 703 828 972.

152201 33 39 51 464 5560 673 85
839 56 153099 223 62 306 685 824
30 57 986 154100 18 96 240 310
155011 225 490 505 682 851 156303

534 72 664 932 157113 382 400 24
661 158021 63 69 185 237 64 69 73
429 89 518 728 835 916 159089 520
603 712 862 902.
160002 202 361 434 58 89 524 651
92 860 161023 86 146 210 353 58
418 39 85 574 631 879 162010 176
203 386 467 884 9455 163000 196
231 80 544 788 917 164017 21 120
255 59 63 700 10 802 165070 325
58 79 423 98 579 756 933 166088
193 253 315 20 79 400 508 667 949
66 167029 474 869 168016 62 301
29 93 652 719 51 824 169280 361
403 645 47 50 953.

10286 503 61 82 654 795 11392
440 694 930 12280 91 624 760 975
13188 329 91 417 60 510 793 14949
15851 16038 83 17434 18314 498
787 19056 223 36 44 507 911 93
20031 197 699 854 950 21241 546
22476 635 738 802 23 93 23276 489
631 44 24038 77 908 58 25154 227
57 304 43 70 26009 249 351 91 666
963 27270 575 642 28113 356 836
906 29455 87 725 833
20128 207 66 348 56 835 968
31426 32246 88 385 879 33100 310
32 619 35 34042 178 733 35363 406
544 855 36300 439 37013 618 700
921

38092 367 39310
40266 336 82 418 820 41239 504
767 42033 170 259 382 558 716 957
43119 63 44202 76 356 83 506 668
847 45226 424 507 811 43 46119 455
633 41 738 47093 401 690 916 48136
503 629 45 715 831 49052 348 524
50020 488 895 983 51113 58 343
57 955 52332 64 648 224 57792 247
53 54032 55222 40 570 694 709
56952 57889 946 58415 502 699 712
59037 206 48
60001 177 4

Nie dotykać mumij egipskich... Z tajemnic Londynu

Dwadzieścia pięć ofiar Tut-Ank-Ammona

Dziwna rzecz — w chwili obecnej z ogólnej liczby członków ekspedycji, która w celach naukowych otworzyła grobowiec faraona Tut-Ank-Ammona — pozostała przy życiu tylko dwie osoby. Dwadzieścia pięć osób umarło i to w okolicznościach nie zupełnie wyjaśnionych, bo zazwyczaj po paru dniowej chorobie, której źródła nie można było dobiec.

Ostatnią ofiarą dżinów egipskich jest znakomity egiptolog Arthur Weigall, który umarł nagle w Londynie 2 stycznia 1934 roku, a więc kilka dni temu.

Legenda o mściwych faraonach znowu nabiera posmaku aktualności — nie ulega wątpliwości, że każde nowe odkrycie grobów królewskich kończyło się tragiczną śmiercią któregoś z uczestników wyprawy.

Zadanej jednak ekshumacji nie towarzyszyło, tyle niezwykłych zjawisk, co „rewizji” grobu Tut-Ank-Ammona. W swoim czasie kiedy uczeni odnaleźli wspaniały grobowiec i w celach naukowych zaczęli go plądrować, wywołując z kamer bezcenne sprzęty i klejnoty, zaczęły się dziać dziwne.

Najprzód umiera szef ekspedycji lord Carnavon. Diagnoza brzmi: ukąszenie jadowitej muchy. Ale śmierć nastąpiła po powrocie do Anglii.

Wkrótce potem prof. Raleigh, który miał za zadanie badać mumie Luksora promieniami X, oraz prześwietlać papirusy znajdujące się w pobliżu sarkofagów — umiera również w tajemniczych okolicznościach. Prof. Raleigh był fanatykiem egiptologii. Zabrał się do badań z całym zapałem, gdyż był przekonany, że papirusy, złożone w grobach królewskich, zawierają podwójny tekst — jeden widzialny gołym okiem, drugi dający się odczytać tylko za pomocą ultrafioletowych promieni. Studiował je przez szereg miesięcy, a kiedy wrócił do Anglii zapadł ciężko na zdrowiu. Przy łóżku uczonego zgromadzili się najświetniejsi doktorzy. Żaden jednak nie był w stanie postawić diagnozy. Tajemnicza choroba zżerała organizm profesora, powodując silne bóle w całym ciele, oraz stopniowy spadek sił. W parę tygodni później Ra-

leigh zmarł po krótkotrwałej, lecz niezmiernie bolesnej chorobie.

Jednocześnie umarł i fotograf, który towarzyszył uczonemu w podróży do Egiptu, jako przedstawiciel jednego z większych dzienników Londynu. Poczynił on mnóstwo zdjęć wewnątrz grobowca i miał prawo wstępu do wszystkich kamer. I tym razem stwierdzono ogólne zatrucie krwi, z niewiadomej przyczyny. Wreszcie w samym Luksorze zmarło czterech robotników, którzy byli zatrudnieni przy robotach ziemnych. Wśród korespondentów angielskich i francuskich zanotowano cztery nagłe zgony.

Jednym słowem ogólna liczba ofiar Tut-Ank-Ammona wynosi dwadzieścia pięć osób. Są wśród nich trzy osoby, które wiedzione ciekawością weszły do grobowca, w charakterze turystów.

Obecnie prof. Maspero z Muzeum w Kairze doszedł do wniosku, że tajemnicza zgonu tylu osób, związanych z ekspedycją luksorską, da się wytłumaczyć w sposób zupełnie prosty.

Całuny i taśmy, którymi są owinięte mumie egipskie zostały widocznie nasycone nieznaną trucizną. Uczynili to kapłani egipscy, trudniący się balsamowaniem i grzebaniem mumii. Chodziło bowiem o ochronienie szczątków królewskich, przed

dotknięciem świętokradzkich rąk. Trucizna, zastosowana przez egipskich farmakologów, zachowała swą moc po dzień dzisiejszy.

A więc tajemnicze dżiny egipskie byłyby poprostu silnie działającą trucizną. Dlaczego jednak niektórzy uczestnicy ekspedycji zmarli dopiero w cztery lata, po wyjeździe z Egiptu, również na tę samą tajemniczą chorobę, która zmogła ich kolegów, bezpośrednio po otworzeniu grobu?

I na to znajdzie się odpowiedź. Zapewne niejedną z tych panów przywiózł sobie na pamięć jakiś drobny, pochodzący z grobu faraonów. Może po latach dotknął go, może miał zadraśniętą rękę — więc trucizna dostała się do krwi.

W każdym razie jedno jest pewne. Faraonowie, mszczą się na hyenach cmentarnych, nawet na takich, które legitymują się „passe-partout” naukowców.

Może jednak lepiej pozostawić w spokoju nieboszczyków egipskich.

Kilka dni temu zdarzył się na ulicach Londynu banalny wypadek. O świcie na jednej z głównych ulic zjawił się samochód, wiozący rozbawione towarzystwo. Przy kierownicy siedział młody człowiek w cylindrze, najwidoczniej z lekka „podgazowany”. Samochód, prowadzony niepewną ręką szofera, zarzucił tak gwałtownie, że się rozbił o mur kamienicy. Młody człowiek uderzył się głową o kierownicę i poniósł śmierć na miejscu. Inni uczestnicy nocnego spaceru wyszli cało.

Zwyczaj „fait divers” — ale dzięki niemu dowiedział się Londyn, że gościł w swych murach niezwykłego ptaszka. Artur Young, używający pseudonimu Arthur Leon Castledale, z zawodu aktor filmowy, przyjaciel rodziny Iwara Kreugera — prowadził w Londynie tryb życia awanturnika w stylu Casanowy. Był kolejno wszystkim: literatem, kasjarem, maitre d'hotel'em, członkiem arystokratycznego klubu, gwiazdorem filmowym, stolarzem

i handlarzem żywym towarem. Prowadził on podwójne życie. W ciągu dnia był aktorem i zarządzającym jednym z klubów, a wieczorem przedzierzgał się we włamywacza. Dzentelman włamywacz był jedenaście razy karany, ale nigdy go nie zidentyfikowano z popularnym aktorem.

Zaczęło się to wszystkim bardzo zwyczajnie. Młody chłopak, pochodzący ze sfer najniższych, idzie na praktykę do stolarza, jednocześnie uczy się po nocach i pochłania niezliczoną ilość książek. Jest inteligentny, obrotny i piękny jak Apollo. To wystarczy. Niebawem dostaje się do filmowej kompanii, gdzie mu rokuje wielką przyszłość. Nie wie, że mu się jednak w świecie dziesiątej muzy, więc się przerzuca na intrynatniejszy zawód włamywacza. Przez lat dziesięć zarabia w sposób nielegalny na życie, nie budząc niczych podejrzeń, chociaż prowadzi tryb życia wcale wystawny. Później dostaje się do więzienia, ale po odsiedzeniu kary wraca znowu swego „milieu”, tłumaczyć się, że bawił na Jasnym Brzegu.

Ostatnio otrzymał posadę zarządzającego w klubie Cambrid-

ge, którego właścicielką była kuzynka Iwara Kreugera. Tym razem policja wiedziała, kto zaczął jest wytworny pan we fraku, ale uwierzono mu na słowo, że będzie się dobrze sprawował. Policja angielska ze swej strony nie dokuczała mu i nie zdradzała jego incognito. Toteż w Cambridge uchodził Arthur Castledale za utalentowanego literata, który dlatego tylko przesiaduje w klubie, żeby móc później napisać powieść obyczajową z życia angielskiej złotej młodzieży. Miał piękną żonę i istny harem, złożony z fotogenicznych kobiet. Zarabiał rocznie 5 tysięcy funtów.

W znalezionym w jego mieszkaniu notesie znajduje się spis adresów i telefonów jego dwudziestu przyjaciół. Przy każdym adresie figuruje krótka, a wymowna uwaga, dotycząca danej kobiety. W ten sposób don Juan unikał pomyłek. Zresztą Castledale nie był zazdrośny. Przeciwnie. Starł się zapoznać swoje przyjaciółki z młodymi ludźmi z Cambridge, za co tamci płacili mu ogromny haracz.

Najzabawniejsze w tej aferze jest to, że Artur Castledale był synem angielskiego polityka.

Erzed kratkami

Potęga chemii

Pamiętam, jeszcze za Niemców, miałem korepetytora, który imponował mi niewymownie. Chociaż był dopiero studentem politechniki, uprawiał przemysł na tak szeroką skalę, jakby miał dyplom w kieszeni od dziesięciu lat. W kuchni funkcjonowała racjonalnie urządzona warzelnia mydła, w jednym kącie sypialnia była fabryka perfum, a w drugim gorzelnia i tekturyfikacja, w trzecim olejarnia, w czwartym łóżko. Wszystkie produkty szły wówczas, jak woda, mimo kontrakcji i szeroko zakrojonego szpicłostwa okupantów.

Najwięcej jednak zdumiewała mnie, i wprost bałwochwalczą przemawiała cacia fabrykacja miodu, w którym nie było ani odrobiny miodu. Wiedziałem, ile muszą się namęczyć pszczoły, aby zrobić trochę wonnego nektaru. A on nie. Brał kartofli, ucielał je na tarce, przepłukiwał wodą, odcedzał, krochmal ładował do wiadra, stawał w cieple, dodawał kilkukrotnego jęczmienia, po trzech dniach lał farby ze słoika z napisem „Eiergelb” do żółtości, z drugiego słoika z napisem „Mehlaroma” dole-

wał zapachu i po wszystkim. Brał po pięć marek za funt. Głowę bym dał, że to prawdziwy miód.

— Cóż ty fałsu myślisz — chępnij się nieraz — jak zechce, to będę robił jakia syntetyczną.

I pokazywał półkę z rzędem słoików. Jedyna rzecz, którą sprowadzał od Niemców, to były smaki, kolory i zapachy. Resztę robił sam. Tak wielką jest potęga chemii.

Przypomniał mi się na rozprawie w Sądzie Grodzkim XI okręgu, przeciwko Menaszemu Kokoszce, który całą swoją działalnością składa do wód, że piękna wiedza syntetycznej chemii jeszcze w Warszawie nie zamarała. Menasz Kokoszka sprzedawał „Miód Staropolski” syntetyczny, „Supermiadere” (d.tto), wino palestyńskie, produkcji całkowicie krajowej i koniak, którego wyrób był prawdziwym triumfem chemii, gdyż nie posługiwał się wcale ani alkoholem, ani cukrem, ani olejkami, zwanym „Weinaroma”.

Brodaty chemik otrzymał trzy miesiące aresztu bezwzględne.

Very

5-lecie pomyślniej działalności Pol. Linij Lotniczych „Lot”

W roku 1934 przypada zakończenie piętego roku pracy Polskich Linij Lotniczych „Lot”. Do pomyślnych wyników tej pracy należy należeć fakt, że samoloty „Lot-u” przewiozły wszystkich pasażerów bezpiecznie i zdrowo. Prócz tego regularność funkcjonowania linii była również bez zarzutu.

Jednak trzeba zaznaczyć, że frekwencja na liniach lotniczych w Polsce nie rozwija się bardzo pomyślnie. Nie jest to bynajmniej winą Polskich Linij Lotniczych, które w dużej mierze idą na rękę pasażerom, stwarzając liczne udogodnienia, utrzymując ceny biletów samolotowych na możliwie najniższym poziomie (II klasa po ciągach pośpiesznych, lub taniej). Nie można również doszukiwać się jakiegos braku zaufania do linii lotniczych wśród pasażerów. Propaganda lotnictwa również

jest intensywna, a ustosunkowanie prasy bardzo życzliwe. Przyczyną więc słabej frekwencji na liniach lotniczych należy się doszukiwać poza działalnością Polskich Linij Lotniczych. Przede wszystkim nieświadomością publicznego identyfikuje wypadki w lotnictwie sportowym i wojskowym z lotnictwem komunikacyjnym, w którym dotychczas nie było ani jednego śmiertelnego wypadku. Stąd wyciąga fałszywe wnioski o bezpieczeństwie naszej komunikacji powietrznej, która, jak to udowadnia statystyka, jest zupełnie.

Jednakże mamy nadzieję, że do bra organizacja Linij Lotniczych i ich popularyzacja musi doprowadzić do wszechstronnego korzystania z komunikacji powietrznej, co będzie najlepszą rekompensacją zrozumienia lotnictwa w najszerszych sferach społeczeństwa.

Józef Gwizdalewicz

15)

Z pamiętników szofera Przygody z pasażerami

— Za zdrowie młodej pary! Niech żyją! Wiwat, niech żyją! Niektórzy wolali:

— Sto lat, sto lat!

Młodzi goście z pannami poczęli ruszać w tany. Muzyka rżnęła od ucha. Młodzi tupała, aż się ściany trzęsły. Ja nie jestem amatorem tańca, jestem trochę za ciężki, więc siedziałem za stołem w gronie kilku starszych osób, którym opowiadałem przygody z niewoli niemieckiej, o wszelkich zbrodniach i okrucieństwach Niemców. No, i słuchacze ciekawie słuchali, no i co chwila napieinali mój kielich, prosząc, ażebyśmy pili zdrowie młodej pary.

O północy miałem już dość zabawy. Syty i napity ile wlało, poczęłem się żegnać i dziękować. Młodej parze życzyłem dużo szczęścia i powodzenia w życiu. Musiałem jeszcze raz wypić za zdrowie młodej pary, no i dopiero mogłem wyjść do wozu.

Ludzie niektórzy mówią, że jak kto wypije wódki, to się upije. Nieprawda. Czasami człowiek

wypije trochę i zaraz się poczuje źle, a innym razem będzie pił i pił, dobrze zakąsywał, wydzie na powietrze, i poczuje się zupełnie dobrze. Tak było i ze mną. Wyszedłem na dwór, puściłem motor, otworzyłem przednią szybę, no i pojechałem wolno do Warszawy. Po przyjeździe do miasta czułem się zupełnie dobrze.

Nieraz sobie wspominałem i wspominam to wesele, bo naprawdę jadąc, nigdy nie myślałem, że na wsi ludzie mogą tak bogato urządzać weselisko.

Teraz opiszę kilka zdarzeń z pasażerami nerwowymi. Opiszę takich pasażerów, co jak to wsiadał taki do taksówki, to zdaje mu się, że tylko on jest człowiekiem, a siedzący przed nim szofer jest nie szofer, jest nie człowiek, lecz jakiś oszust, lub przestępca.

Taki pasażer da utargować na zegar złoty, lub kilka złotych, z czego szofer otrzyma trzydziści procent, a dokuczy szoferowi tak bardzo, że wprost nie można sobie wyobrazić.

Stoję sobie raz na stacji na Placu Trzech Krzyży. Wtem podchodzi do mnie jegomość, ubrany w przyzwoite palto i kapelusz i wsiada do taksówki, mówiąc adres: „Hoża przy Kruczej”. Pojechałem. Ów pasażer wysiadł i zaczął zawrócić, mówiąc, że zaraz pojedziemy na dworzec Wschodni. Wszedł do bramy, a ja zawróciłem i czekałem.

Ponieważ już na stacji opuściłem chorągiewkę na pierwszą takse, więc już zegar działał. Podczas czekania zegar cykał, bijąc co trzy minuty dwadzieścia groszy. Ile mogłem czasu czekać, może dziesięć minut, a może więcej, nad tem się nie zastanawiałem. Nareszcie wyszedł ów pasażer w towarzystwie pani w karakułach, a za nimi szła służąca, niosąc walizkę i kilka paczek. Usadzili się w samochodzie z bagażami. Pasażer powtórzył: „Dwo rzec Wschodni”. Ruszyłem i pojechałem Nowym Światem, przez Most Poniatowskiego. Na środku mostu ów pasażer rzucił okiem na licznik i widocznie mu się cyfra nie podobała, lub nie miał on pojęcia o taksówce, bo od razu zaczął mnie wymyślać, że ja jestem złodziejem, oszust, że ja za dużo nabił na zegar, że odbiora mi prawo jazdy, a ja już przestane być szoferem.

Narazie pomyślałem, że mój pasażer zwarjował. Ale — gdy mnie w dalszym ciągu wymyślał, ja już się troszkę rozłościłem. Sfolgowałem maszynę i mówię do niego:

— Szanowny pan niech mi nie przeszkadza podczas prowadzenia samochodu, bo ja inaczej będę zmuszony zatrzymać taksówkę i wyrzucić pana razem z jego bagażami.

Momentalnie się uspokoił. Po przyjeździe na dworzec, pasażer wysiadł i pobiegł do policjanta. Zaraz zrobiło się małe zbiegowisko. Podeszło kilku szoferów i kilka osób z publiczności. Ów pasażer zaczął się skrzyż policjan- towi, że ja nabił zegar, że on będąc oszukiwany, zrobił mi uwagę, a ja jego zato chciałem wyrzucić z samochodu do Wisły. Policjant był naprawdę bardzo mądry i porządny, miał duże pojęcie o samochodach i kursach, więc powiedział jemu, że on tutaj w liczniku nie widzi żadnego oszustwa, bo jeśli był postój, to licznik musiał wybić troszkę więcej, niż normalnie za samą jazdę, a jeśli pasażer czuje się obrażony — szofera, to trzeba spisać jego nazwisko i adres w celu złożenia skargi.

Dałem do spisania prawo jazdy, lecz również zażądałem wylegitymowania swego pasażera. Po

licjant, morus chłop, również go wylegitymował. Wtedy się dowiedziałem, że ów nerwus, to jest pan referent w Ministerstwie Kolei. Na odchodem powiedział mi:

— Panie szanowny, jeśli pan na mnie złoży skargę, to ja również napiszę do pańskich zwierzchników skargę na pana.

On na mnie skargi nie złożył, a ja nie złożyłem na niego i całe zajście skończyło się na niczem, ale co mi nawymyślał, to nawymyślał.

Pewnego razu stałem na Dworcu Głównym. Z nudów wyszedłem z maszyny, ażeby sobie rozprostować trochę kości. Wtem podbiega do mnie jegomość w średnim wieku i mówi:

— Mechaniku, czy mechanik zdążył mnie zawieźć na Dworzec Wileński przez piętnaście minut, bo mam tyle czasu do odejścia pociągu?

Odpowiedziałem, że zdąży, lecz przez most Poniatowskiego. Będzie troszkę dalek, ale zato droga otwarta. On widocznie przez oszczędność powiada:

— Jedź pan lepiej przez most Kierbedzia, lecz śpiesz się pan na litos Boską.

Dałem gazu. Śpieszyłem się jak mogłem. Wymijałem wszyst-

kie taksówki i lorki. Nie wiem, czy do Zjazdu jechałem trzy minuty. Zaczęłem zjeżdżać do mostu, wtem patrzę — cały ruch załamowany. Wszystkie pojazdy i tramwaje jechały bardzo wolno, a przyczyną było wojsko, które szło na Pragę, mając przed sobą orkiestrę, która im przygrywała. Mój pasażer ogromnie zaczął się denerwować i mnie przegadywał. Spdło czasu minęło, nim wojsko przeszło most i dało drogę wszystkim pojazdom. Przyjechaliśmy na dworzec, pociąg już dawno odszedł, ów pasażer zaczął mnie robić wymówki, nie chcąc mi płacić za kurs. Dopiero musiałem zawołać policjanta, przy którym mnie zapłacił, ale co mi nauragał, to nauragał, a przecież zupełnie niesłusznie, bo gdyby zgodził się jechać przez most Poniatowskiego, to napewno by zdążył na ów pociąg, na który się śpieszył.

Stoję raz na stacji róg Pięknej i Kruczej. Wsiada do mojego wozu starszy pan, mówiąc:

— Aleje Jerozolimskie czterdzieści dziewięć!

Postanowiłem jechać Kruczą do Nowogrodzkiej, Nowogrodzką do Poznańskiej, Poznańską w Aleje Jerozolimskie pod ów numer.

D. c. n.

REDAKCJA: Warszawa, Nowy Świat 22. Telefon: 545-80 (Centrala). Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 11 — 12.

ADMINISTRACJA: Warszawa, Zgoda 1. Telefony: Administracja i Zarząd 691-64. Prenumerata 691-66. Wydział ogłoszeń 691-56. Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny — ABC Warszawa. Konto P. K. O. Nr. 13550.

PRZEDSTAWICIELSTWA: Kalisz, Aleja Józefiny 11, tel. 209; Piotrków Trybunalski, Słowackiego 9, tel. 59; Włocławek, Cyganka 26, tel. 136.

PRENUMERATA: miejscowa (z odnośnieniem do domu) i zamiejscowa — zł. 4.50 miesięcznie. Konto czekowe P. K. O. Nr. 13550.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpal- ty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-iej stronie — 1 zł, w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty (specjalne) — 1.50 zł. Lekarskie — 30 gr. Nekrologia po 30 gr. Drobnie po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy, a tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N), a komunikaty specjalne cyfrą (Kom.). Za termny druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Wydział ogłoszeń: Zgoda 1. tel. 691-56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.

Kierownik: Tadeusz Ucieszyński.